

33 / 78

39

17 - 2 - 50

33 - 6 - 15

0.010.000

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI
ODYSSEA.

cajon 48.

SALMANTICAE.

Excudebat Ioannes à Canoua.

M. D. L. X.

De los Descalzas Carmelitas de Valencia

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Εὖρ ἀγορὰ γίνεται πρὸ τοῦ τὸν Ὀδυσσεύα εἰς Ἰθάκῃ πεμ-
φθῆναι ἀπὸ τῆς καλυψοῦς νήσου, μεθ' ἧρ ἡ Ἀθηνᾶ, εἰς Ἰθά-
κῃ πρὸς γίνεται πρὸς τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα μὲν τῇ βασι-
λεῖ ταφίῳ. γενομένης δὲ ὁμιλίας παραινέσασα ἡ Ἀθηνᾶ
τηλεμάχῳ παραγενέσθαι διὰ τῆς τοῦ πατρὸς ζήτησιν, εἰς
πύλον μὲν πρὸς νέστορα, εἰς πύλον δὲ πρὸς μενέλαον, ἀπαίρει ἔμφασιν δοῦ-
σα ὥς θεὸς εἴη, καὶ τῷ μνηστήρῳ γίνεται βύωχία.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ. Α. Ο Μ Η Ρ Ο Υ
Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

2

Αλφα θεῶν ἀγορὴ ὁδὸς σκίδι παλῶν ἀνθρώπων.

ἄ

Νῆρα μοι ἐννεπε μούσα πολύτροπον, ὅς μάλα πολλὰ
πλάγχθη. ἐπεὶ τρώϊος ἰδρὸν πῖολιέθρον ἔπερσε.
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἰδὲρ ἄσπεα, καὶ νόον ἔγω.
πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος, ἥρ τε ψυχὴν καὶ νότον ἔταίρων.

ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐτάρους ἐρρύνετο ἱεμενός περ
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσι ἄταδ' ἀλίσσιν ὄλοντο
νήπιοι, οἳ κατὰ βούς ὑπὸ δρίονος ἡλίοιο
ἦοδιον, αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νοστήμον ἦμαρ.
τῶν ἀμόθεν γε θεὰ θύγατερ Διός, εἰπέ καὶ ἡμῖν.
εὐθ' ἄλλοι μὲν πάντες ὅσοι φύγον ἀπὸ πύλων ὄλεθρον
οἴκοι ἔσαν πόλεμόν τε πεφευγότες, ἡδ' ἐθάλασσαν.
τόν δ' οἱ οὐ νότον κεχρημένον ἡδ' ἐγυναικός,
νύμφη πότνι ἔρυκε καλυψῶν δῖα θεάων
εὐσπέσι γλαφυροῖσι λιλασιμένῃ πόσιν εἶναι.
ἀλλ' ὅτε δ' ἔτος ἦλθε πύριπλομον ἔνι αὐτῶν,
τῶ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοί, οἶκόνδε νέεσθαι
εἰς ἰθάκην, οὐδ' ἐνθάδε φυγμένους ἦεν ἀέθλων.
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι, θεοὶ δ' ἐλέειρον ἅπαντες,
νόσφι ποσειδάωνος, ὃ δ' ἄσπερχες μενέαινον
ἀντιθέω ὁδὸς σκιδῆ, πάρος ἦν γαῖαν ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὁ μὲν αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας.
αἰθίοπας, τοὶ δὲ χθὰρ δεδαίκαται ἔσχατοι ἀνδρῶν.
οἳ μὲν δυσσομόν ὑπὸ δρίονος, οἳ δ' ἀνιόντος.
ἀντιόων τὰ νύκτωρ τε καὶ ἀρνείων ἐκατόμβης.
εὐθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμεναι. οἳ δ' ἐδὴ ἄλλοι,
ζῆλος ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεύς, ἄνθρωπος ἦσαν.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

τοῖσι δὲ μύθῳ ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν Ἀμύμονος ἄιγιόδοιο,
τὸν ῥ' ἀγαμέμνονιδος τηλεκλυτὸς ἔκταν' ὀρέσσης.
τοῦ ὅγ' ἐπιμνηθεῖς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετνήδαι.

ὦ πόποι, οἷον δὴ νυθεὺς βροτοὶ αἰτιόωνται
ἐξ ἡμέωρ γὰρ φασὶ κάκ' ἐμμεναι, οἷδ' ἐκὼν αὐτοὶ
σφῆσιρ ἀτασθαλίῃσιρ, ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.
ὥς καὶ νῦν ἄιγιός τις ὑπὲρ μόρον ἀτρεΐδαο
γῆμ' ἄλοχον μνηστῆρ, τόνδ' ἔκτανε νοσήσαντα
εἰδὼς αἰπὴν ὀλεθρον, ἐπεὶ πρὸ οἱ εἶπομεν ἡμεῖς,
ἐρμείαρ πέμψαντες εὐσκοπορ ἀργειφόντηρ,
μήτ' αὐτὸν κτείνειρ, μήτε μνάσθαι ἀκοιπῆρ,
ἐκ γὰρ ὀρέσαιο τίσις ἔσσεται ἀτρεΐδαο,
ὅππότε' ἀν' ἡβήσῃτε, καὶ ἥς ἰμείρεται αἴης.
ὥς ἔφαθ' ἐρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας ἄιγιόδοιο
πείθε' ἀγαθὰ φρονέων, νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.

τόν δ' ἡμείβετ' ἐπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη ὕπατε κρειόντων.
καὶ λίω κείνῳ γε εἰκότι κεῖται ὀλέθρῳ.
ὥς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλῳ, ὅς τις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλὰ μοι ἄμφ' ὃ δυσὴν Δαΐφρονι δαίεται ἦτορ
δυσμόρῳ, ὅς δ' ἡ δ' ἡθὰ φίλῳρ ἄπο πῆματα πάχει,
κῆσῳ, ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης
κῆσθ' δένδρεσσας, θεὰ δ' ἐν δώμασιν αἶει,
ἄτλαντος θυγάτηρ ολοόφρονος. ὅς τε θαλάσσης
πάσης βρῖθεα οἶδερ, ἔχει δέ τε κίονα αὐτὸς
μακρὰς. αἰ γὰρ τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι.
τῇ θυγάτηρ δ' ὕψιν ὀδυρόμενον κατὰρύκει.
αἶε δὲ μαλ' ἀκοῖσιν καὶ ἀμυλίοισι λόγοισι
θέλγει, ὅπως ἰθάκης ἐπιλήσεται. αὐτὰρ ὀδυσαεὺς
ἔμενθ' καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι
ἥς γαίης, θανέειρ ἰμείρεται, οὐδὲ νυσὶ πόρ

ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ὀλύμπιε, οὐ νύ τ' ὀδυσοῦν
 ἀργείωρ παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἰδὼν ῥέζων
 τροίην ἐνδὺ ρείη, τί νύ οἱ πόσον ὠδύσασθαι.
 τίω δ' ἀπαμειβόμενον, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἐπ' ἔφυγεν ἔρκεσθ' ὀδόντων;
 πῶς ἄρ' ἔπειτ' ὀδυσῆσθαι ἐγὼ θείοιο λαθοίμην;
 ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἰρὰ θεοῖσιν
 ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρυὸν ἔχουσιν.
 ἀλλὰ ποσειδάωρ γαίηοχος ἀσκελὲς αἰὲν
 κύκλωπ' ἐκεχόλωται, ὅρ' ὀφθαλμοῦ ἀλάσσαν
 ἀντίθεον πολύφημον, οὐοῦ κράτ' ἐστὶ μέγιστον
 πᾶσι κυκλώπεσσι, θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη.
 φόρκιωσθ' θυγάτηρ ἄλως ἀτρυγέτοιο μέδοντ',
 ἐν πάσι γλαφυροῖσι ποσειδάωνι μιγείσα.
 ἐκ τοῦ δ' ἠὲ ὀδυσῆα ποσειδάωρ ἐνοσίχθων.
 οὐτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδ' αἴης.
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς, οἶδε περὶ φραζώμεθα πάντες
 νόστον ὅπως ἔλθῃσι, ποσειδάωρ δὲ μεθήσει
 ὅρ' χόλον, οὐ μὲν γάρ τι διωθήσεται ἀντία πάντων
 ἀθανάτων, ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἷσθ'.
 τότε δ' ἠμείβετ' ἔπειτα, θεῶν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ὦ πάτερ, ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων.
 εἰ μὲν νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι
 νοσῆσαι ὀδυσῆα δαΐφρονα ὅνδε δόμονδε.
 ἔρμειαρ μὲν ἔπειτα διάκτορον ἀργειφόντην
 νῆστον ἐς ὠκυγίην ὀτρύνοντι, ὅφρα τάχιστα
 νύμφην εὐπλοκάμῳ εἴπῃ νημὸρ τέα βουλήν,
 νόστον ὀδυσῆσθαι ταλασίφρονι, ὥς κε νέκται,
 αὐτὰρ ἐγὼρ ἰθάκην δ' ἐσελεύσομαι, ὅφρα οἱ υἱὸν
 μάλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μείνῃ ἐν φρεσὶ θείῳ.
 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κερηκομόωντα σάχαιον.
 πᾶσι μνηστῆρεσσιν ἀπειπέμεν, οἳ τὲ οἱ αἰεὶ

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

μήλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἑλίκας βοῦς.
 πέμψω δ' ἐς ἀσκήτην τε καὶ ἐς πύλον ἡμαθόεντα
 νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου ἥρπου ἀκούσῃ,
 ἥ δ' ἵνα μὴ κλέῃ ἐδλὸρ ἐν ἀνθρώποισι ἔχῃσι.
 ὧς εἰποῦσ', ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλά πέδιλα,
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μὴ φέρον ἢ μὲν ἐφ' ὕγρῳ,
 ἥ δ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμέον ὀξεί χαλκῷ.
 βριθὺν, μέγα, σίβαρόν, τῷ δ' ἀμνησι σίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων αἵξασα.
 σῆ δ' ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις ὀδυσῆϊ,
 οὐδοῦ ἐπαυλείου, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 εἰδομένη ξείνῳ ταφίῳ ἡγήτορι μύτη.
 εὔρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγένορας, οἳ μὲν ἔπειτα
 πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
 ἢ μὲνοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
 κήρυκε δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θοράκωντες,
 οἳ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
 οἳ δ' αὖτε ἀόγγισι πολυτρήτοισι τραπέζας
 νίζον καὶ προτίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατευντο.
 τῇ δὲ πολὺν πρῶτος ἰδὲ τηλέμαχος θεοειδής.
 ἦτο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένον ἦτορ.
 ὁσσόμενον πατέρ' ἐδλὸρ ἐνὶ φρεσὶν εἶποθεν ἑλθῶν,
 μνηστῆρων τῶν μὲν σκέδασι κατὰ δώματα θείη,
 τιμῶν δ' αὐτὸς ἔχει καὶ κτήμασι οἷσιν ἀνάσσοι.
 τὰ φρονέων μνηστῆρσι μεθήμενον, εἰσι δ' ἀθήνῳ.
 βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ.
 ξείνον δὴ θὰ θύρησιν ἐφεισάμην. ἐγγύθι δὲ σῆς,
 χεῖρ' ἔλε δεξιτέρῳ καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος.
 καὶ μὴ φωνήσας ἔπεα πιδρόοντα προσκύνει.
 χαῖρε ξείρε, παρ' ἅμμι φιλήσεαι, αὐτὰρ ἔπειτα

δειπνον πασσάμεν^Θ μυθήσεαι ὅτ' ἔδωκε χρέη.
 ὧς εἰπὼν ἠγείθ', ἥ δ' ἔσπετο παλλὰς Ἀθήνη.
 οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐντοδερ' ἔσαρ δόμου ὑψηλοῖο,
 ἔγχε^Θ μὲν ῥ' ἔθηκε φέρων πρὸς κίονα μακρὺν,
 δουροδόκης ἐντοδερ' εὐξόου, ἐνθάπ' ὁρ' ἄλλα
 ἔγχε' Ὀδυσσῆ^Θ ταλασίφρον^Θ ἵσατο πολλά
 αὐτὴρ δ' ἐς θρόνον εἰσεν ἄγων ὑπὸ λῖτα πετάσας
 καλὸν θαυδάλκιον ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν εἶεν,
 παρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἑκτοθερ ἄλλων
 μνηστῆρων, μὴ ξεῖν^Θ ἀνιῆθεις ὀρυμαγδῶ,
 δειπνῶ ἀδίκειεν ὑπὸρφιάλοισι μετελθῶν,
 ἥ δ' ἵνα μιν πρὸ πατρὸς ἀποιοχόμενοι οἴετο.
 χερσὶ βαλ' ἀμφίπολ^Θ προχόῳ ἐπέχθ' ἐφ' ἑρουν
 καλῇ χρυσεῖῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητ^Θ
 νίψαθαι, παρὰ δὲ ξυστῆρ' ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 οἴτορ δ' αἰδοίη ταμὴν παρέθηκε φέρουσα.
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαρίζομιν περεόντων.
 δαιτρὸς δὲ κρείων πίνακας παρέθηκερ αἰέρας
 παντοίων, πρὸ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα
 κῆρυξ δ' αὐτοῖσι, θάμ' ἐπ' ὤχετο οἶνοχοῦν.
 ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγένορες, οἳ μὲν ἔπειτα
 ἐξείης ἔζοντο, κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε.
 τοῖσι δὲ κῆρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχοντες.
 οἳ τὸν δὲ δμῶα παρενήνεον ἐν κἀνέοισιν.
 οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἰάλλον.
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέφαντο ποτοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι^Θ, καὶ ἑδνύ^Θ ἐξ ἔρορ' ἐντο
 μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλει.
 μολπήτ' ὀρχησὺς τε, τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτὸς.
 κῆρυξ δ' ἐρ' ἑρσοὶ κίθαριν πῶρι καλλέα θῆκε
 φημίω, ὃς ῥ' ἠεῖδε πρὸ μνηστῆροισιν ἀνάγκη.
 ἦται δ', φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰδέειν.

αὐτὰρ τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιρ Ἀθήνην,
 ἄγχιχὼρ κεφαλῷ, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι.
 ξεῖνε φίλ', εἰ καὶ μοι νεμεσήσεται ὅ, τι κεν εἴπω,
 τούτοισι μὲν ταῦτα μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδὴ
 ῥεῖ', ἐπεὶ ἄλλότρισιοι βίοτοιο νήπιονορ ἔδουσι
 αὐέροισι, οὐδ' ἐκ πούλδ' ὅσ' ἔα πύθεται ὄμβρῳ
 κείμεν' ἐπ' ἠΰερον, ἢ εἰρ' ἀλί κῦμα κυλίνδῃ
 εἰ κείνοιο γ' ἰθάκῃδε ἰδοῖατο νοσήσαντα,
 πάντες κ' ἄρησάατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
 ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖο τε ἑδμήτορ τε.
 νῦν δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῖν
 θαλάσῳρ, εἴ ποδ' τις ἐπιχθονίῳ ἀνθρώπῳ
 φησὶν ἐλεύσεσθαι, τὸ δ' ὦλετο νόστιμον ἡμᾶρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄτρεκέως κατὰλεξορ.
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδ' ἐτοκήεσ;
 ὅπως οἴης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δ' ἐσε ναιῶται
 ἢ γαγορ εἰς ἰθάκην, τίνδ' ἐμμεναὶ εὐχετόωνται;
 οὐ μὲν γὰρ τι σε περὶ οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι,
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσορ ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ.
 ἢ ἐνέορ μεθέπεις, ἢ καὶ πατρώϊός ἐσσι
 ξεῖνθ', ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαρ ἄνδρες ἡμέτερορ δῶ
 ἄλλοι. ἐπεὶ καὶ κείνθ' ἐπίστροφθ' ἦρ ἀνθρώπων.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἄτρεκέως ἀγορεύσω.
 μέντης αἰχιάλοιο δαΐφρονθ' εὐχόμεναι εἶναι
 υἱός. ἀτὰρ ταφίοισι φιληρέτμοισι ἀνάσσω.
 νῦν δ' ὥδε ξυὺ νηὶ κατήλυθ' ἠδ' ἐτάροισι,
 πλέωρ ἐπὶ οἴνοπα πόντορ ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπων,
 εἰς τε μέσσω μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἰθωνα σίδηρον.
 νηὺς δ' ἐμοὶ ἦδ' ἔσθ' ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληθ',
 ἐν λιμένι ρεῖθρῳ ὑπὸ νηϊῷ ὑλῆεντι,
 ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι

ἐξ ἀρχῆς, εἶπερ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθῶν
 λαέρτῳ ἦρωα. τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνδρην ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάχειν,
 γρη῏σι δ' ἀμφιπόλῳ, ἢ οἱ βρῶσιρ τε, πόσιρ τε
 παρτιθεῖ, εὖ τ' ἀν' μὴρ κάματ' ἔκκατ' ἀγῶν λάβησι,
 ἐρπύζοντ' ἀνὰ γουῶν ἀλῶν οἶνοπέδιοιο.
 νῦν δ' ἦλθον, δὴ γὰρ μὴρ ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι
 σὸν πατέρ', ἀλλ' ἀνυτόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθον.
 οὐ γὰρ πῶ τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖ' Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ἐπὶ πονεῖν κατὰ δύνετα δὴ ρεῖ πόντῳ,
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ. χαλεποὶ δὲ μὴρ ἄνδρες ἔχουσιν
 ἄγριοι. οἵπῳ κείνῳ ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι οἴω.
 οὐτέ τι μάντις ἔωρ, οὐτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς,
 οὗτοι ἐπὶ δῆρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδ' αἰὲς
 ἔσσεται, οὐδ' εἶπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι.
 φράσσεται ὥς κε νεήται, ἐπεὶ πολυμήχαν' ἔστιν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἄτρεκέως κατὰ λεξοῖν,
 εἰδὴ ἐξ αὐτοῖο τόσ' ἅπας εἰς ὁδοῖ' ἔσθ'.
 αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
 κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγομεθ' ἀλλήλοισι,
 πρὶν γε τὸν εἰς τροίλῳ ἀναβήμεναι, σνθά περ ἄλλοι.
 ἀργείῳ οἱ ἄριστοι ἔβαρ, κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν,
 ἐκ τοῦ δ' οὐτ' Ὀδυσσῆα ἐγὼρ ἴδον, οὐτ' ἐμὲ κείν' ἔσθ'.
 πῶ δ' αὖτε λῆμαχος πεπνυμέν' ἄντιον ἦνδ' α.
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι ξεῖνε, μάλ' ἄτρεκέως ἀγορεύσω,
 μήτηρ μὲν τ' ἐμὲ φησι τοῦ ἐμμεναί, αὐτὰρ ἐγὼ γε
 οὐκ οἶδα, οὐ γὰρ πῶ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
 ὥς δ' ἐγὼ γ' ὄφελον μάκαρ' ἔννυ τευ ἐμμεναί, υἱὸς
 ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἐοῖς ἐπὶ γῆρας ἔτετμε.
 νῦν δ' ὅς, ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων

τοῦ μ' ἐκφασί γενέσθαι, ἔπει σὺ με τοῦτ' ἐρεΐνεις.
 τότε δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 οὐ μὲν τοι γενεὴν γε θεοὶ νόον μοι ὀπίσσω
 θήκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πύρρῳ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξορ.
 τίς δαίς τίς δέ ο' μιλῶ οἷον ἔπαλετο. τίπῃ δέ σε χρεώ
 εἰλαπύρ', ἢ γὰρ μῦθος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανον τάδε γ' ἐστίν.
 ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπὸρφιάλως δοκέουσι
 δαίνυσθαι κατὰ δῶμα, νεμεσίσσαι τὸ κεν ἀνὴρ
 αἰχρὰ πόλλ' ὀρόωρ, ὅς τις πενυτὴς γε μετέλθοι.
 τίω δ' αὖτε ἡλέμαχῳ πεπνυμένῳ ἀντίορ ἦν δα.
 ξεῖν, ἐπεὶ αἶψ' ἤδη ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ.
 μέλλου μὲν ποτε οἶκῳ οἷον ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὅφρ' ἐπὶ κείνῳ ἀνὴρ ἐπιδήμιῳ ἦεν.
 νῦν δ' ἐτέρως ἐβούλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
 οἳ κείνορ μὲν αἴσωρ ἐποίησαν πᾶσι πάντων
 ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὐ κε θανόντι πᾶσι δ' ἀκαχοῖ μιν,
 εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμνη τρώων ἐνὶ δῆμῳ.
 ἢ φίλων ἐρ χόρσιν, ἐπεὶ πόλεμος πολὺ πένεσε
 τῷ κέροι τύμβορ μὲν ἐποίησαν παναχαιοί,
 ἠδὲ καὶ ὧ παιδὶ μέγα κλέθ' ἦρατ' ὀπίσσω.
 νῦν δ' ἐμὲ ἀκλειῶς, αἶψ' ἔπειτα ἀνκρείψαντο.
 οἷχ' ἄϊσος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδυνάας τε γόους τε
 καὶ λυγρὰ, οὐδ' ἐπὶ κείνορ ὀδυρόμενῳ στυγερὸν
 οἶον, ἔπει νῦν μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήλ' ἐτίθεσσαν.
 ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι
 δουλιχίῳ τε, σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι ζακύνθῳ,
 καὶ ὅσοι κραναίῳ ἰθάκῃ κατακοιρανέουσι,
 πόσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύνχουσι δὲ οἴκοι.
 ἦ δ' οὐτ' ἀρνείται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτήρ
 ποιῆσαι δυνάσται. τοὶ δ' ἐφθινύθουσιν ἔδοντες
 οἴκοι ἐμὸν. τάχα δὲ με διαρρῶσιν καὶ αὐτόν.

Τὸρ δ' ἐπαλαστήσασα προσκύδα παλλὰς Ἀθήνη.
 ὦ πόποι, ἦ δὲ πολλὸν ἀποιχομένου ὀδυσῆος
 δαδὴ ὅκε μνηστῆρσιρ ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼρ δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
 σταίη, ἔχωρ πῆληκα, καὶ ἀσπίδα, καὶ δῖο δούρε.
 τοῖσ' ἔωρ οἳ ὀρμιρ ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε, τέρπόμενόν τε,
 ἐξ ἐφύρης ἀνιόντα παρ' ἵλου μὲρ μδρίδαο,
 ὥχετο γὰρ κάκῃσε θεῆς ἐπὶ νηὸς ὀδυσσεύς,
 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενθ', ὅφρα οἳ εἴη
 ἰὺς χρίεσθαι χαλκήρεας, ἀλλ' ὁ μὲν, οὐ οἳ
 δῶκερ, ἐπεὶ ῥά θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲρ ἑόντας,
 ἀλλὰ πατήρ οἱ, δῶκεν ἐμὸς, φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς,
 τοῖσ' ἔωρ μνηστῆρσιρ ὁμιλήσειεν ὀδυσσεύς,
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίετο, πικρόγαμοί τε
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐργαῖασι κείται,
 ἦκεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκί.
 οἷσιρ ἐνὶ μεγάροισι, σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
 ὅππῃς κεν μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο,
 εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μῦθον,
 αὔριοι εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας ἀχαιούς,
 μῦθον πέφραδε πᾶσι. θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροί εἰσιν.
 μνηστῆρας μὲν, ἐπὶ σφέτερά σκίδνασαι ἄνωχθι.
 μητέρᾳ δ' εἰ οἳ θυμὸς ἐφορμάται γαμέεσθαι,
 ἀψ' ἱτῶ ἐς μέγαρον πατρός, μέγα δ' ὠναμένοιο.
 οἳ δὲ γάμοι τβύξουσιν, καὶ ἀρτιωέουσιν ἑέλνα
 πολλὰ μάλ', ὅσ' ἀέοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἐπεσθαι.
 σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι αἶκε πύθνη,
 νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιρ εἴκοσιρ ἥ τις ἀρίστη,
 ἔρχεο πευσόμενθ' πατρός δ' ἰὺ οἰχομένοιο,
 ἦρ τις τοι εἴωσι βροτῶν, ἢ ὅσ' ἀρ' ἀκούσης
 ἐκ δῖος, ἦ τε μάλιστ' ἀνθρώποισι.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

πρῶτα μὲν ἐς πύλον ἔλθε, καὶ ἔρεο νέστηρα δῖον,
 κείθεν δὲ σπάρτην δὲ παρὰ ξανθὸν μινέλχορ.
 ὃς γὰρ, δόβτατ' ἦλθεν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
 ἦ τ' ἄρ' τρυχόμενός περ ἐπὶ τλαίης ἐνιαυτόν.
 εἰδέ κε τεθνεώτ' ἀκούσῃς, μηδ' ἐτ' εὐόντ',
 νοσήσας δ' ἠπειτα φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 σῆμα τέ οἱ χύσαι, καὶ ἐπικτέρεα κτόρεῖξαι
 πολλὰ μάλ' ὅσα εἴοικε ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
 αὐτὰρ ἐπὶ δὴ ταῦτα τελέτῃσιν τε καὶ ἔρξῃς,
 φράζεσθαι δ' ἠπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὅπως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
 κτείνῃς, ἢ ἐδῶλῳ, ἢ ἀμφαδόν, οὐδέ τι σε χρεὶ
 νηπιᾶς ὀχέειρ, ἐπεὶ οὐκ ἐπὶ τηλίκος ἐσσί.
 ἢ οὐκ αἶεις οἶον κλέος ἔλλαβε δῖ' ὀρέσῃς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα
 αἰγιοδὸν δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
 καὶ σὺ φίλ', μάλα γὰρ σ' ὀρώω καλὸν τε, μέγαν τε,
 ἄλκιμος ἐσσί, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων δὴ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼρ ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἥδη,
 ἢ δ' ἐτάρους οἵπου με μάλ' ἀχαλόωσι μένοντες,
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
 τίω δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμέν' ἀντίον ἦνδρα,
 ξεῖρ', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλ' φρονέων ἀγορεύεις,
 ὥς τε πατήρ ὦ παιδί, καὶ οὐποτε λήσομαι αὐτῶν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἔπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὃφρα λοεσάμεν' τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
 δῶρορ' ἔχωρ ἐπὶ νῆα κίης χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 τιμῆρ' μάλα καλόν, ὅτοι κειμήλιον ἔσται
 ἐξ ἐμῶν, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 μή μ' ἐπὶ νῦν κατέρυκε λιλασιόμενόν περ ὁδοῖο.

δῶρορ δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλορ ἦτορ ἀνώγει
 αὖθις ἀνδρ' ἁμένω δόμεναι οἶκονδε φέρεσθαι,
 καὶ μάλα καλὸρ ἐλὼρ, σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
 ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ', ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ὄρνις δ' ὥς ἀνόπαια διέπτατο, τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
 θῆκε μένθ' καὶ θάρσθ', ὑπέμνησέρ τε ἔπατρός,
 μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν, ὁδὲ φρεσὶν ἦσι νοήσας.
 θάμβησεν κατὰ θυμὸν οἷσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπ' ὤχετο ἰσότηθ' φῶς,
 τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε παρὶ κλυτὸς, οἳ δὲ σιωπῇ
 εἶα τ' ἀκούοντες. ὃ δ' ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
 λυγρὸν, ὃρ' ἐκ τροίης ἐπετείλατο παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῦ δ' ὑπὸ δρωϊόθερ φρεσὶ σιώνθετο θέσπιρ ἀοιδὸν,
 κούρη ἱκαρίοιο παρὶ φρῶν πλωελόπεια.
 κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο
 οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴν ἔποντο.
 ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν
 σῆ ῥα παρὰ σάθμον τέγεθ' πύκα ποικτοῖο,
 ἅντα παρειάων ἁμένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
 ἀμφίπολθ' δ' ἄρα οἳ κελνὴν ἐκάτδρθε παρέστη,
 δακρύνουσα δ' ἔπειτα προσνύδα θεῖον ἀοιδόν.
 φήμιε. πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας.
 ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί,
 τῶν ἔρ γε σφίρ ἄειδε παρήμενθ'. οἳ δὲ σιωπῇ
 οἶνον πινόντων. ταύτης δ' ἀποπάνε' ἀοιδῆς
 λυγρῆς. ἢ τέ μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλορ κῆρ
 τείρει. ἐπεὶ με μάλιστ' ἀθάρκετο πένθ' ἄλκτορ.
 τοίλω γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
 ἀνδρὸς. τοῦ κλέθ' ὄρν' ἀπ' ἑλλάδα καὶ μέσορ ἄργος.
 πῶ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένθ' ἀντίορ ἦνδ' αἶ.
 μήτδ' ἐμὴ. τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις, ἐρίηρορ ἀοιδόν
 τέρπειρ, ὅππῃ οἳ νόθ' ὄρνυται. οὐ νῦν τ' ἀοιδοί

αἵτιοι. ἀλλὰ ποθι ζῶς αἵτις, ὅς τε δίδωσι
 ἀνδράσιρ ἀλφειῇσιρ, ὅπως ἐθέλωσιρ ἐσάσω.
 τούτω δ' οὐ νέμεσις, δαναῶν κακὸν οἶτορ ἀεΐδειρ.
 τήρ γὰρ αἰδὼ μάλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
 ἢ τις ἀκούνοντες σι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.
 σοί δ' ἐπτολμά τω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούμεν,
 οὐ γὰρ ὀδυσσεὺς οἷος ἀπώλεσε νόσημον ἤμαρ
 ἐν τροίῃ, πολλοὶ δ' ἐκαὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο,
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε.
 ἴσόντ' ἤλακνά τῃ τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι, μύθε' δ' ἀνδρες σι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί, τοῦ γὰρ κράτος ἔσ' ἐν οἴκῳ,
 ἢ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκονδε βεβήκει,
 παιδὸς γὰρ μῦθος πεπνυμένον, εἵθετο θυμῷ.
 ἐς δ' ὑπὲρ ὧ ἀναβάσας σὺν ἀμφιπόλοισι γυαίξῃ,
 κλαῖεν ἔπειτ' ὀδυσσῆα φίλον πόσιρ, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἦδ' ὡ ἐπὶ βλεφάρῳισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 μνηστῆρες δ' ὁμᾶδ' ἰσάμεν ἀνὰ μέγα ρα σκίοντα,
 πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσιν κλιθῆναι.
 τοῖσι δὲ τηλέμαχ' ἐπεπνυμέν' ἤρχετο μύθων,
 μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
 νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μὴ δὲ βοητὺς
 ἔσω, ἐπεὶ τόδε καλὸν, ἀκούμεν ἐστὶρ αἰδοῦ
 τοιοῦδ', οἷος ὃ δ' ἐστὶ θεοῖς ἐναλίγκι' αὐδῶ,
 ἠὲ θερ δ' ἀγορεύει καθεζώμεθα κίοντες
 πάντες, ἢ ὅ μιν μῦθον ἀπ' ἡλεγάως ἀποείπω
 ἐξίεναι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας,
 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες ἀμειβόμενοι κατὰ οἶκους,
 εἰ δ' ὅ μιν δοκέει τόδε λωϊτέρον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοντα νήποιον ὀλέσσαι,
 κείρετ', ἐγὼ δὲ θεοῖς ἐπιβώσσομαι αἰὲν ὄντας,
 αἰεὶ ποθι ζῶς δῶσι παλίν τιτ' ἔργα γενέσθαι,

νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἐντοδερ ὅλοιδε.
 ὡς ἔφατ', οἳ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες,
 τηλέμαχος θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγορεύε.
 τὸρ δ' αὖ ἀντίνοϋ προσέφη βῦπείθεϋ υἱός,
 τηλέμαχ', ἦ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
 ὑψαγόρευτ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν,
 μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκη βασιλῆα κρονίῳ
 ποιήσῃεν, ὃ, τοι γενεὴ πατρώϊ' ἔστι.
 τὸρ δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνυδα,
 ἀντίνο', εἰπὼρ μοι καὶ ἀγάσσαι ὃ, Πηλεὺς εἶπω.
 καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι διὸς γε δίδοντας ἀρεῖσθαι.
 ἢ φῆς τοῦτο χάκισον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι,
 οὐ μὲν γὰρ τι κακὸν βασιλεύεμεν, αἴψα τε οἱ δῶ
 ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμῆσθ' αὐτός,
 ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
 πολλοὶ, ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκη νέοι ἠδὲ παλαιοί.
 τῶν κέν τις τόλ' ἔχῃσιν ἐπεὶ θάνε δ' ἴϋ Ὀδυσσεύς,
 αὐτὰρ ἐγὼρ οἴκοιο ἀναξ ἔσομαι ἡμετέροιο,
 καὶ δαμῶρ οὗς μοι ληΐσατο δ' ἴϋ Ὀδυσσεύς.
 τὸν δ' αὖτ' ἐρύμαχ' πολύβου παῖς ἀντίον ἦνυδα.
 τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
 ὅς τις ἀμφιάλῳ ἰθάκη βασιλεύσει ἀχαιῶν,
 κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δαίμασιν οἷσιν ἀνάσσης,
 μὴ γὰρ ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅς τις ἀέκοντα βίηφι
 κτήματ' ἀπορράξει ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης,
 ἀλλ' ἐθέλω σε φέρισε πρὸ ξείνοιο ἔρεσθαι,
 ὅππῃ οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξέλχεται εἶναι
 γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
 ἢ ἔτοι ἀγγελίῳ πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
 ἢ ἔορ αὐτοῦ χρεῖ' ἐελδόμεν' τόλ' ἱκάνει.
 οἳ οὐρ ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε
 γνώμεναι, οὐ μὲν γὰρ τοι κακῶ εἰς ὧπα ἑώκει.

τὸρ δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίορ ἦνυδα,
 δῖρ' ὤμαχ' ἦτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο
 οὔτ' οὐρ ἀγγελίης ἐπὶ πύθομαι εἰποθερ' ἔλθοι.
 οὔτε θεοπρεπείης ἐμπάζομαι, ἦντινα μήτηρ
 εἰς μέγαρον καλέσασα θεοσρόπων ἐξερέηται,
 ξεῖν' ὅτ' οὔτ' ἐμὸς πατρώϊος ἐκ τάφου ἐστὶ,
 μόντης ἀγχιάλιοιο δαΐφρον' ὅτ' ὄλκεται εἶναι
 υἱὸς, ἀτὰρ ταφίοισι φιληρέτμοισιρ' ἀνάσσει.
 ὣς φάτο τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτηρ θεὸρ ἔγνω.
 οἶδ' εἰς ὄρχησῆρ τε καὶ ἰμόδρεσσας ῥαοιδῶν
 τρεψάμενοι τέρποντο, μένορ δ' ἐπὶ ἑσπέρῳ ἔλθειν.
 τοῖσι δὲ τέρπομένοισι μέλας ἐπὶ ἑσπέρῳ ἦλθε.
 δὴ τότε κακκείοντες ἔβαρ οἴκῳ δὲ ἕκαστος.
 τηλέμαχος δ' ὅθι οἱ θάλαμ' ἔδρισκελλέτο αὐλῆς
 ὑψηλὸς δέδιμητο, πδρισκέπῳ ἐνὶ χώρῳ,
 εἴθ' ἔβη εἰς δύνῳ πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων,
 τῷ δ' ἄρ' ἄμ' αἰθομένοας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδὺς
 δῖρ' ὤκλει ὥπως θυγάτηρ πεισηνορίδαο.
 τῇρ ποτὲ λχέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν
 πρωθήβῳ ἐτ' εὐσαρ, εἰκοσάβοια δ' ἔδωκεν.
 ἴσα δὲ μιν κέδνῃ ἀλόχῳ τίερ' ἐν μεγάροισιν,
 δύνῃ δ' οὔ ποτ' ἐμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός.
 ἢ οἱ ἄμ' αἰθομένοας δαΐδας φέρε, καί ἐμάλιστα
 δμῶάωρ φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,
 ὥϊξεν δὲ θύρας θαλάμου πύγχα ποιητοῖο.
 ἔζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἐκδινε χιτῶνα.
 καὶ τὸρ μὲν γραίης πνικμυδέτο ἔμβαλε χόρσιν
 ἢ μὲν τὸρ πῦξασα, καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα
 πασσάλῳ ἐγκρεμάσασα πρὸ τρητοῖσι λέχεσσι.
 βῆρ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρῳ δ' ἐπέρυσε κορώνῃ
 ἀργυρέῃ, ἐπὶ δὲ κληίδ' ἐτάνυσσερ ἱμάντι
 εἴθ' ὅ γε παννύχι' κεκαλυμμέν' οἶος ἄωπῳ,
 βούλοε φρεσὶν ἦσιν ὁδὸν, τῇρ πέφρα δ' ἀθήνη.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ. Β.
Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ. Β. Ο Μ Η Ρ Ο Υ
Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Σ.

9

σ Ὑναγαγὼν ἐκκλησίαν τηλέμαχος, παραγγέλλει τοῖς μνηστῆροισι ἐξιέναι τῆς οἰκίας τοῦ Ὀδυσσεύος, λαβὼν δὲ παρὰ μὲν βύρυκλείας, τὰ πρὸς τῇ ἀποδημίᾳ ἐπιτήδεια, παρὰ δὲ τῆς ἀθλιωῆς ἐταίρους τε καὶ ναῦν, εἰς πλοῦν ἀνάγεται ἡλίου δύναντος.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ. Β. Ο Μ Η Ρ Ο Υ
Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Σ.

βῆτ' ἀγορεύει, ἥια γρηὸς, πλοῦν μετ' ἀθάνατος.

ἦ Μοῖς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλ' Ἥως
ῶρνυτ' ἄρ' ἐξ ὀνῆφιρ Ὀδυσσῆ' φίλ' υἱὸς,
εἵματα ἐσάμεν', πρὶ δὲ ξίφ' ὅξυν' θέτ' ὤμων.
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιρ' ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ' ἐναλίγκι' ἀντήρ.

αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κέλευσε,
κηρύσσειν ἀγορεύει κερηκομόωντας ἀχαιούς,
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγεσθον ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχ',
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύο κύνες ἄργοι ἔποντο.
θεωπεσίῳ δ' ἄρα τῷ γε χάριρ κατέχβεν ἀθήνη.
τόρ δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπ' ὀρχόμενον θηόυντο,
ἔζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἷξεν δὲ γέροντες.
πῖσι δ' ἔπειθ' ἦρως αἰγυπὶ' ἦρχ' ἀγορεύει.
ὃς δὴ γῆρα ἰκυφὸς ἔειπεν, καὶ μυρία ἦδεν,
καὶ γὰρ τοῦ φίλ' υἱὸς ἅμ' ἀντιθέω Ὀδυσσῆϊ
ἴλιον εἰς εὐπολὸν ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν,
ἀντιφ' αἰχμητῆς, τὸν δ' ἄγρι' ἔκτανε κύκλωψ

C

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ἐν ᾧ γλαφυρῶ, πύματορ δ' ὠπλίσατο δόρυ,
 τρεῖς δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσι ὁμίλει
 εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώια ἔργα,
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τευ λήθετ' ὀδυρόμενθ' καὶ ἀχδύων,
 τοῖς ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπερ.
 Κέκλυτε δὴ νῦν μὲν ἰθακῆσσι, Πικερ εἶπω.
 οὐδέ ποθ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γένετ', οὔτε θόωκθ',
 ἐξ οὗ ὀδυρομένοισ' ἴδ' ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶ,
 νῦν δ' ἐπεὶ ὧδ' ἤγειρε, τίνα χρεῖω τόσορ ἴκει;
 ἢ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέσδεσσι εἰσιρ,
 ἢ ἐπὶν' ἀγγελίῳ στρατοῦ ἐκλυον ἐρχομένοιο,
 ἢν' ἤμῃρ σάφα εἶποι ὅτε προτόρος γε πύθοιτο,
 ἢ ἐπὶ δῆμιον ἄλλο πφανύσκεται, ἢ δ' ἀγορῇ,
 ἐδλὸς μοι δοκεῖ εἶναι ὀνήμενθ', εἴθε οἱ αὐτῶν,
 ζῶντες ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ, τι φρεσὶ οἷσιρ μενοινᾶ.
 Ως φάτο, χαῖρε δὲ φήμη ὀδυρομένη φίλῳ υἱῷ,
 οὐδ' ἄρ' ἐπὶ δὴν ἦτο, μενοίνησερ δ' ἀγορῇ,
 σὴ δὲ μέσῃ ἀγορῇ, σκῆπτρον δ' οἱ ἔμβαλε χεῖρ',
 κῆρυξ πεισύνων πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς,
 πρῶτον, ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενθ' προσεῖπε.
 Ω γέρον, οὐχ ἑκάς οὗτος ἀνὴρ, τάχα δ' εἴσεαι αὐτὸς
 ὅς λαὸν ἤγειρα, μάλιστα δ' ἐμὲ ἀλγῶν ἰκάνει,
 οὔτε πιν' ἀγγελίῳ στρατοῦ ἐκλυον ἐρχομένοιο,
 ἢν' ἤμῃρ σάφα εἶπω, ὅτε προτόρος γε πύθοίμην,
 οὔτε πὶ δῆμιον ἄλλο πφανύσκομαι οὐδ' ἀγορῇ.
 ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖθ', ὅ μοι κακὸν ἔμπεσον οἴκῳ
 δοῖα, τὸ μὲν πατέρ' ἐδλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
 τοῖς δεσπῖν βασιλῆε, πατήρ δ' ὥς ἦπιθ' ἦεν.
 νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μείζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
 πάγχυ διαρρέχσει, βίοντορ δ' ἀποπάμπαρ ὀλέσσει.
 μητέρι μοι μνηστῆρες, ἐπέχραον, οὐκ ἐθελούσῃ,
 τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες οἱ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι.

οἱ πατὲρς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασιν νέεσθαι
 ἱκερίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐεδινώσκειτο θύγατρα,
 δοίηδ' ὥκ' ἐθέλοι, καὶ οἱ κεχαρισμένῳ ἔλθοι,
 οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλδύμενοι ἡματα πάντα.
 βούς ἰδρδύοντες καὶ οἷς, καὶ πόινας αἶγας
 εἰλαπινάζουσι, πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον
 μαψιδίως, τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται, οὐ γὰρ ἐπ' ἀνὴρ
 οἷος ὀδυσσεύς ἔσκεν ἄρ' αὖ ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
 ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι τοιοῖοι ἀμυνέμεν, ἢ καὶ ἔπειτα
 λοβγαλέοιτ' ἐσόμεθα, καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκίῳ,
 ἦτ' ἂν ἀμυνάμεν. εἴ μοι διωάμεις γε παρείη.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἂν χετὰ ἔργα τετλόχαται, οὐδ' ἐπὶ καλῶς.
 οἶκῳ ἐμὸς δὴ λῶλε, νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
 ἄλλους αἰδέεσθε πδρικτίονας ἀνθρώπους,
 οἱ πδριναιετάουσι, θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
 μή τι μεταστρέψωσιρ ἄγασσάμενοι κακὰ ἔργα,
 λίσσομαι, ἡμὲν ζηνὸς Ὀλυμπίου ἡδ' ἐθέμιστος,
 ἦτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύνει, ἡδ' ἐκαθίζει,
 χεῖρε φίλοι καὶ μ' οἷον ἔασατε πένθει λυγρῷ
 τείρεσθαι, εἰ μὴ που τι πατὴρ ἐμὸς ἐδλὸς ὀδυσσεύς
 δυσμενέων κακ' ἔρεξερ' εὐκνήμηδας ἀχαιούς,
 τῶν μ' ἀποτιννύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
 τούτους ὀτρύναντες, ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
 ὑμέας ἐσόμεναι κειμήλιά τε, πρὸ βασίρ τε,
 εἴχ' ὑμεῖς γε φάγοίτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἴη.
 τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπύσσοίμεθα μύθῳ,
 χρήματ' ἀπαιτίζοντες ἕως καὶ ἀπὸ πάντα δοθείη.
 νῦν δέ μοι ἀπρηκτους ὀδυῖας ἐμβάλλετε θυμῷ.
 ὡς φάτο χροόμενῳ ποτὶ δ' ἐσκήπτορ βάλε γαῖην,
 δάκρυ' ἀναπρήσας. οἶκτ' δ' ἔλε λχὸρ ἅπαντα.
 εἴθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκλὺ ἔσαν, οὐδ' ἐπὶ ἔτλη
 τηλέμαχος μύθοισιρ ἀμείψασθαι χαλεποῖσιρ.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ἀντίνοϑ' δέ μιν οἶος ἀμειβόμενϑ' προσέειπερ.
 τηλέμαχ' ὑφ' ἀχόρῃ μόνϑ' ἄχετε, ποῖον εἶπες
 ἡμέας αἰχλύνων, ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι,
 σοὶ δ' οὔ τι μνηστῆρες ἀχαιῶν αἰτιοί εἰσι
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ ται πόρ' κέρδεα οἶδε.
 ἦδ' ἡ γὰρ τρίτον ἔπρ' ἔτϑ', τάχα δ' εἰσι τέταρτον,
 ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιρ ἀχαιῶν,
 πάντας μὲν ῥ' ἔλπει καὶ ὑπὶ ἔχεται ἀνδρὶ ἐκείνῳ,
 ἀγγελίας προΐησά, νόϑ' δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ,
 ἦδ' ἐδόλور τὸν δ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μὲρ μῆριζεν
 σῆσά μιν μέγαν ἰσὺρ ἐνὶ μεγάροισι ὕφαινε,
 λεπτὸν, καὶ πόρ' ἰμετρον, ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπερ.
 κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δ' ἴϑ' Ὀδυσσεύς
 μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον εἰσόκε φάρεϑ'
 ἐκ τελέσω, μή μοι μεταμῶλια νήματ' ὀληται
 λχέρτη ἥ ρ' ὠϊταφῆϊορ, εἰς ὅτε κεν μιν
 μοῖρ' ὀλοή καθέλῃσι ταυηλεγέϑ' θανάτοιο.
 μή τις μοι κατὰ δῆμον ἀχαιῶν νεμεσήσῃ.
 αἴ κε ρ' ἄτ' ὦ πείρου κείται, πολλὰ κτεατίσας.
 ὣς ἔφαθ' ἡμῖν δ' αὖτε πεπείθετο θυμὸς ἀγῆνων,
 εἴθ' αὖ καὶ ἡματὶν μὲν ὕφαινεσκε μέγαν ἰσὺρ,
 νύκτας δ' ἀλύνεσκεν ἐπὶ λυδαιῶν παραθείτο.
 ὥς τριέτες μὲν ἔληθε δόλω, καὶ ἔπειθεν ἀχαιούς.
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἔπ' ἤλυθορ ὦραι,
 καὶ τότε δ' ἤ τις εἶπε γυναικῶν, ἥ σέφα ἦδ' ἡ.
 καὶ τῆρ γ' ἀλύνουσα ρ' ἐφύρομεν ἀγλαὸν ἰσὺρ,
 ὥς τὸ μὲν ἔξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης.
 σοὶ δ' ὥδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῆς
 αὐτὸς σὼ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες ἀχαιοί.
 μητέρ' αὖ σὺν ἀπόπεμφορ, ἀνωχθὶ δέ μιν γαμέεσθαι,
 τῷ, ὅτε ὧς πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
 εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσῃ γε πολὺν χρόνον ὕιας ἀχαιῶν,

τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ οἱ πῶλε δῶκεν ἀθήνη
 ἔργατ' ἐπίστασαι πῶλε καλλέα, καὶ φρενας ἐοδλὰς
 κέρδεάθ' οἱ οὐ πῶ τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν
 τάων, αἰ πάρ' ᾧ ἥσαρ' ἐὺ πλοκαμίδες ἀχαιαί,
 τυρώτ' ἀλκμήνη τε, εὖ πλοκαμὸς τε μυκλήνη,
 τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα πλυνελοπείη
 ἦδ' ἄτάρ μιν τοῦτο γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησερ,
 τόφρα γὰρ ἔρ βίοτον τε τεὸν, καὶ κτήματ' ἐδόνται,
 ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχη νόον ὅρ τινὰ οἱ νῦν
 εὐ σήθεσι πιθεῖσι θεοὶ μέγα μιν κλέ' ᾧ αὐτῇ
 ποιῇτ', αὐτὰρ σοί γε, ποθὶν πολέ' ᾧ βίοτοιο.
 ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρ' ᾧ γ' ἱμνι, οὐτέ πη ἄλλη,
 πρίν γ' αὐτὴν γήμασαι ἀχαιῶν ὧ κ' ἐθέλοισιν.
 Τὸν δ' αὖτε λέμαχ' ᾧ πεπνυμέν' ᾧ ἀντίον ἦνδ' α.
 ἀντίνον οὐ πῶς ἐπὶ δόμων ἀέκουσαρ ἀπῶσαι,
 ἢ μ' ἔτεχ' ἢ μ' ἔθρεψε, πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης
 ζῶει, ὅ γ' ἢ τέθνηκε κακὸν δέ με πολλ' ἀποτίνειρ
 ἱκαρίῳ, αἶκ' αὐτὸς ἐγὼρ ἀπὸ μητέρ' ἀπέμψω.
 ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
 δώσει, ἐπεὶ μήτηρ συγερὰς ἀρήσεται ἔριννυν,
 οἴκου ἀποδρ' ἰσχυρὴν, νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
 ἔσσεται, ὥς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτὲ μῦθον ἐνίψω
 ὑμέτρ' ᾧ δ' εἰ μιν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῇ,
 ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας.
 ὑμὰ κτήματ' ἐδόντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
 εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λαῖτ' ἰδὼν καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσαι,
 κείρετ', ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
 αἶκε ποτίξω δῶσι παλίν τιτ' ἔργα γενέσθαι,
 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἐνταδερ ὀλοιδε.
 ὧς φάτο τηλέμαχ' ᾧ, τῷ δ' αἰετῷ δ' ἰδὼν ὀπαζέω
 ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρε' ᾧ προσέηκε πέτεσθαι.

πῶδ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
 πλοσίου ἀλλήλοισι πτανομένω πτόνυγεςσι,
 ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσω ἀγορῇ πολύφημορ ἰκέσθην,
 εὐθ' ἐπιδινηθέντες, πναξάσθην πτόν' ἀπολλὰ,
 ἐς δ' ἰδέτηρ πάντων κεφαλὰς, ὅσποντο δ' ὀλεθρορ,
 δρυφάμένω δ' ὀνύχεςσι παρείας ἀμφίτε δειράς
 δεξιῶ ἥϊξαρ. διὰ τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῇ,
 θάμβησας δ' ὀρνίθας ἐπὶ ἴδωρ ὀφθαλμοῖσιν
 ὥρμηναρ δ' ἀνὰ θυμόν, ἄπορ τελέεσθαι ἔμελλον.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως ἀλιθέρης
 ματορίδης ὃ γὰρ οἶος ὀμηλικίῳ ἐκέχαστο,
 ὀρνίθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι,
 ὃ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.
 κέκλυτε δὴ νῦν μὲν ἰθακήσιοι ὃ, τίκον εἰπῶ.
 μνηστῆρσιν δὲ μάλιστ' ἀφαισκόμενθ' τάδε εἶρω,
 τοῖσι γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδετα, οὐ γὰρ ὀδυσσεύς
 δὴν ἀπ' ἀνδρῶν φίλωρ ὦρ ἔσσετα, ἀλλὰ που ἦδη
 ἐγὼς ἔωρ, τοῖσδε σοι φόνον καὶ κῆρα φυτβύει
 πάντεςσιν, πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισι κακὸν ἔσται.
 οἱ νεμόμεσθ' ἰθάκῃ δὴ δ' εἰέλονται, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραζώμεσθ' ὥς κεν κατὰ πάντοισιν, ἠδὲ καὶ αὐτοῖ
 πανέσθωρ, καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λάϊόν ἐστιν
 οὐ γὰρ ἀπείρητ' ἔμμαντ' ἐσομαι, ἀλλ' εἴδως,
 καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελευτήθῃναι ἅπαντα
 ὥς οἱ, ἐμυθεόμην ὅτε Ἴλιον εἰσακνέβαινον
 ἀργεῖοι, μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολὺμητις ὀδυσσεύς.
 φῆρ κακὰ πολλὰ παθόντ' ὀλέσαντ' ἀπὸ πάντας ἑταίρους
 ἀγνώστον πάντεςσιν εἰκοσὶν ἐνιαυτῷ
 οἴκαδ' ἐλβύσεσθαι, τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

Τόν δ' αὖτ' εὐρύμαχ' ἔμμαντ' ἐσομαι, ἀλλ' εἴδως,
 ὥ γέρων, εἰδὼς ἄγε νῦν μαντ' ἐσοῖσι τέκεσσι
 οἴκαδ' ἰῶρ, μή που τί κακὸν πάχωσιν ὀπίσσω.

ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι,
 ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο
 φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναΐσιμοι, αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
 ὦλετο τῆλ', ὥς καὶ σὺ κατὰφθίῃσαι σὺν ἐκείνῳ
 ὦφ' ἄλγος, οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
 οὐδέ κε τηλέμαχος κεχολωμένον ὦδ' ἀνείης.
 σὼ οἴκῳ δῶρορ ποτιδέγμεν θ' αἴκε πόρῃσιρ.
 ἀλλ' ἐκτοί ἐρέω τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσσι.
 αἴκε νεώτερον ἄνδρα παλκιά τε πολλά τε εἰδώς.
 παρφάμεν θ' ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειρ.
 αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέσθον ἔσσι,
 τῷ ῥῆξαι δ' ἐμῶς οὔ τι δυνήσεαι εἵνεκα τῆς δέ.
 σοὶ δὲ γέρον θωλὴν ἐπιθήσομεν ἢ ἢ ἐνὶ θυμῷ
 τίνων ἀχάλλης, χαλεπὸν δέ τι ἔσσεται ἄλγος.
 τηλεμάχῳ δ' ἐν πάσιρ ἐγὼ ὑποθήσομαι αὐτός,
 μητέρα, ἢ ἔς πατρός ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι,
 οἱ δ' ἐγὰ μορ τεύξουσιν καὶ ἀρτυνέουσιν ἔειδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι
 οὐ γὰρ πρὶν πάνσαδαι οἶομαι ὕας ἀχαιῶν
 μνηστῶν ἀρχαλέης, ἐπεὶ οὔ τινα δείδιμεν ἐμπης,
 οὔτ' οὔρ τηλέμαχος μάλα πῶρ πολύμυθον ἔοντα
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἢ σὺ γεραιέ
 μύθεαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἐπιμᾶλλον,
 χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἴσσε
 ἔσσεται, ὅφρα κεν ἦγε διατρήβησιρ ἀχαιούς
 ὄρ γάμορ. ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἡμᾶτα πάντα,
 εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδέ μετ' ἄλλας
 ἐρχόμεθ' ἄς ἐπεικὲς ὀπυέμεν ἐστὶν ἐκάσῳ.
 Τόνδ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίορ ἦυδα
 εὐρύμαχ' ἠδ' ἐ καὶ ἄλλοι ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
 ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἐπιλίσομαι, οὐδ' ἀγορεύω.
 ἦν γὰρ τά γ' ἴσασι θεοὶ, καὶ πάντες ἀχαιοί,

ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ ἑικοσ' ἐταῖρους
 οἴκῃ μοι ἐνθά καὶ ἐνθά διαπρήσωσι κέλευθον,
 εἴμι γὰρ ἐς σπάρτην τε καὶ ἐς πύλον ἢ μαθόντα,
 νόστον πρὸς ὅμῃ πατρός δ' αὖ οἰχόμενοι.
 ἦρ τις μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὅσα κ' ἀκούσω
 ἐκ δῖος, ἢ τε μάλιστ' ἀφ' ἑλθέειν ἀνθρώποισι,
 εἰ μὲν κεν πατρός βίοντα, καὶ νόστον ἀκούσω,
 ἢ τ' ἂν τρυχόμενός τ' ἐπὶ τλαίῳ ἐνιαυτὸν,
 εἰ δ' ἐκεῖ τεθνεώτος ἀκούσω μήδε' ἔοντ'·
 νοστήσας δ' ἤπλητα φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
 σῆμα τέ οἱ χεύσω, καὶ ἐπικτέρεα κτερεῖξω,
 πολλὰ μάλ' ὅσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
 ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατὰ ῥ' ἔζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 μέντωρ ὥς ῥ' Ὀδυσσεὺς ἀμύμον' ἦεν ἑταῖρος,
 καὶ οἱ ἴωρ ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπερ οἴκον ἅπαντα.
 πείθεσθαι τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν,
 ὅσφιν δ' ὤφρονέωρ ἀγορήσατο καὶ μεπέειπερ.
 κέκλυτε δὴ νῦν μὲν ἰθακῆσιν ὅ, Πικρὸν εἶπω.
 μή τις ἐπὶ πρὸ φρον ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω
 σκηπτῶχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἰσιμα εἰδώς,
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, καὶ αἰσουλὰ ῥέζοι.
 ὥς οὔ τις μέμνηται Ὀδυσσεὺς θείοιο
 λαῶν οἷσιν ἀνάσσει, πατήρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν,
 ἀλλ' ἦτοι μνηστῆρας ἀγένορας οὔτι μεγαίρω
 ἔρδειν ἔργα βίαια κακοῖσιν ἀφίησι νόοιο,
 αὖθις γὰρ παρθένον κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
 οἴκον Ὀδυσσεὺς, τὸν δ' οὐκ ἐπὶ φασὶν ἐείδαι,
 νῦν δ' ἄλλω δῆμῳ νεμεσίζομαι, οἷον ἅπαντες
 ἦδ' ἀνέω, ἀτὰρ οὔτι καθ' ἀπτόμενοι ἐπέεσσιν,
 πάντας μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἔοντες.
 Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς λειώκριτος ἀντίορ ἤνδα.
 μέντορ ἀταρτηρὲς φρένας ἤλεε, ποῖον εἶπες;

ἡμέας ὅτρυνον καταπαυέμεν, ἀργαλέον δὲ
 κινδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχέσασθαι πρὸς δαίτι,
 εἴπωρ γὰρ κ' Ὀδυσσεὺς ἰθακῆσι θεῶν αὐτὸς ἐπελθὼν
 δουρυμένους κατὰ δῶμα ἔορ μνηστῆρας ἀγανούσ
 ἐξελάσσει μεγάροιο μνηστῆρσιν ἐνὶ θυμῷ,
 οὐκ ἐν οἴκῳ χάροίτο γυνὴ μάλα πρὸς χατέουσιν
 ἔλθόντ', ἀλλὰ κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσσωσι,
 εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο, σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν εἶπες,
 ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἑκάστης,
 τούτῳ δ' ὅτρυνέει μέντωρ ὁδὸν ἢ δ' ἀλιθέροισιν,
 οἵ τε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι εἰσὶν ἑταῖροι,
 ἀλλ' οἷός κ' ἐσθ' ἀκρόατο καὶ κῆρυξ, ἀγγελιάων
 πένυσεταί εἰρὶ θάκη, τελείει δ' ὁδὸν οὐ ποτε ταύτην.
 ὣς ἄρ' ἐφώνησεν. λύσετο δ' ἀγορὴν αἰψήν,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δῶμα θ' ἑκάστης,
 μνηστῆρες δ' ἀνὰ δῶματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος,
 Τηλέμαχος δ' ἀπάνοκτον ἴωρ ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 χεῖρας νιψάμενος πολίτης ἀλὸς εὐχετ' Ἀθήνη,
 κλυθί μοι ὅς χθις θεὸς ἦλυθε, ἡμέτερον δῶ,
 καὶ μ' ἐμ νηὶ κέλευσας ἐπ' ἠδ' ὁρσεῖ δέκα πόντον,
 νόστον πευσόμενον πατρός δῆρ οἰχομένοιο
 ἔρχεσθαι, τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν ἀχαιοὶ
 μνηστῆρες δὲ μάλιστα κακῶς ὑπὸ ρηνορέοντες.
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. χεῖρ δ' ὅθεν οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
 μέντορι εἰδομένη, ἡ μὲν δέμας, ἡ δ' ἐκαὶ αὐδὴν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Τηλέμαχ', οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων,
 εἰδὴ τοι σὺ πατρός ἐνέστακται μένθ' ἦν,
 οἷός κ' ἐκείνός ἐστιν, τελείσαι ἔργον τε ἔπος τε,
 οὗτοι ἐπειθ' ἀλήθ' ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος.
 εἰδὴ οὐ κείνου γ' ἐσσι γόνος καὶ πηνελοπείης,
 οὐ σέ γ' ἐπειτα ἔολπα τελευτήσῃς ἀμνηστῆς.

παῦροι γὰρ τοὶ παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται,
 οἱ πάλιν οὐκ ἐκκίους, παῦροι δὲ τε πατρὸς ἀρείους,
 ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὀπίθ' ἐκκός ἐσσεαι οὐδ' ἀνοήμων,
 οὐδ' σε πᾶν γυνεὺς μή τις ὀδυσθῇ πρὸς ὅλοιπερ,
 ἐλπωρή τοι ἐπειτα τελευτήσῃ τάδε ἔργα.
 τῶ νυν μνηστῆρων μὲν ἕκαστος βουλιῷ τε νόοντε
 ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι.
 οὐδὲ πῖσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ὅς δ' ἡ σφίρ χερσὶν ὅστις ἐπ' ἡματι πάντα ὀλέσθαι.
 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δειρὸν ἀπέσσεται ἢ σὺ μοινοινᾷς,
 τοῖσι γὰρ τοι ἑταῖροι ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
 ὅς τοι νῆα θοῶς στελέω καὶ ἄμ' ἐφομαι αὐτός.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δῶματ' ἔωρ, μνηστῆρσιν ὁμίλει.
 ὁ πῶλίσσ' οὐδ' ἦτα καὶ ἄλλ' ἐσιν ἄρσιν ἅπαντα
 οἶνον ἐν ἀμφοροῦσι, καὶ ἄλφιτα μυελὸν ἀρδρῶν.
 δέρμασιν ἐν πυκνοῖσιν, ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
 ἄψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι, εἰσὶ δὲ νῆες
 πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκη νέαι, ἡ δὲ παλαιά.
 τάων μὲν τοι ἐγὼρ ἐπιόψομαι ἥ τις ἀρίστη,
 ὧν δ' ἐφοπλίσαντες ἐνήσομεν εὐρεῖ πόντῳ.
 ὡς ἔφατ' ἀθλιῶκή κούρη δῖος, οὐδ' ἄρ' ἔτι δῖω
 τηλέμαχος παρέμεινον, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδ' αὖ.
 βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα φίλον τετιημένον ἦτορ.
 εὐρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγένορας ἐν μεγάροισιν
 αἰγὰς ἀνιεμένους, σιάλους θ' ὄντας ἐν αὐλῇ,
 ἀντίνοσιν δ' ἰθὺς γελάσας κίε τηλεμάχοιο,
 ἔντ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος ἔφατ' ἐκτ' ὀνόμαζε.
 τηλέμαχ' ὑφαγόρη μὲν θ' ἄχετε, μή τε τοι ἄλλο
 ἐν σῆθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε
 ἀλλὰ μάλ' ἐοδιέμεν. καὶ πινέμεν ὥς τὸ πάρος περ,
 ταῦτα δὲ τι μάλα πάντα τελευτήσουσιν ἀχαιοί,
 νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέθας, ἵνα θᾶσπον ἴκηαι.

εἰς πύλον ἤγαθέω, μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκούηρ·
 Τὸν δ' αὖτε λέμαχ' ὅτε πεπνυμέν' ἄντιόν ἦν δα,
 ἀντίνον, οὐ πῶς ἐστὶν ὑπὸρφιάλοισι μεθ' ὑμῖν,
 δαίνυσθαι τ' ἀέκοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκμηλον,
 ἢ οὐχ' ἄλλως ὥς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλά καὶ ἐοθλὰ
 κτήματ' ἐμὰ μνηστῆρες. ὅγ' ὁ δ' ἐπὶ νήπι' ἦα
 νῶν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμί, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων,
 πτωθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξετε ἐνδοθὶ θυμὸς,
 πειρήσω ὥς κ' ὑμῖν κακὰς ἐπὶ κῆρας ἵηλω,
 ἢ ἐπύλον δ' ἐλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῷ δ' ἐνὶ δῆμῳ.
 εἴμι μὲν, οὐδ' ἀλὶν ὁδὸς ἐσσεύεται ἢ ἀγορεύω
 ἔμπορ' ὅ, οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολ' οὐδ' ἐρετὰων
 γίγνομαι, ὥς νῦν πρὸς ὑμῖν εἰσαίτω κέρδιον εἶναι.
 ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα παῖσιν ἀντινόοιο
 ῥεῖα, μνηστῆρες δὲ δόμον κατὰ δαῖτα πένοντο,
 οἳ δ' ἐπελώβδον, καὶ ἐκδρόμεον ἐπέεσσιν,
 ὣς δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπὸρλωρεόντων,
 ἢ μάλα τηλέμαχ' ὅνον ἡμῖν μὲρ μνηρίζει.
 ἦ τινας ἐκ πύλου ἄξει ἀμύντορας ἢ μαθόεντ'·
 ἢ ὅγε καὶ παῖσιν ἔπειν ὑπὸρ ἵεται ἀνῶς,
 ἢ, καὶ εἰς ἐφύρῳ ἐθέλει πείραρ ἄρουρα
 ἐλθεῖν, ὅφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακα ἐνείκη,
 ἐν δὲ βάλη κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσση.
 ἄλλ' ὅ δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπὸρλωρεόντων,
 τίς δ' οἳ δ' εἶπε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλῃς ἐπὶ νηὸς
 τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενθ' ὥς πρὸς ὀδυσσεύς,
 οὕτω κεν καὶ μάλλον ὀφέλλειν πόνον ἄμμι,
 κτήματα γάρ κε πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
 τούτου μητέρη δοῖμιν ἔχειν, ἢ δ' ὅς τις ὀπύνιοι.
 ὡς φάρ. ὅ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσας πατρός
 εὐρύρ, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο.
 ἐοδὴς τ' ἐρ χηλοῖσιν ἄλλως τ' εὐεῖδες ἔλχιον

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ἐρ δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδὺ πότοιο
 ἔσκαον, ἄκριτον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες
 ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἶποτ' Ὀδυσσεύς
 οἴκαδε νοστήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
 κληῖσάδ' ἔπεσον σάνιδες πυκνῶς ἀραρυῖαι.
 δικλίδες, ἐρ δὲ γυνὴ ταμὴν νύκτας τε καὶ ἡμάρ
 ἔσκεν, ἢ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυῖδρ' ἰήσιρ.
 βρύκλει ὦπος θυγάτηρ πεισηνορίδαο,
 τῇρ τότε τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσας.
 Μαῖ' ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐρ ἀμφιφορβύσιρ ἄφυσσον
 ἡδὺρ, ὅπως μετὰ τὸν λαγρόν τ' ἔθ', ὅρ σὺ φυλάσσεις,
 κείνον οἶομένη τὸν κάμμορον, εἶποθεν ἔλθοι
 διογενὴς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
 δώδεκα δ' ἐμώλησον, καὶ πῶμασιρ ἄρσον ἅπαντας.
 ἐρ δὲ μοι ἄλφιστα χεύσον εὐρὺ ἀφέεσι δδροῖσιρ,
 εἴκοσι δ' ἔσω μέτρα μυληφάτου ἄλφίτου ἀκτῆς.
 αὐτὴ δ' οἷη ἴδι, τάδ' ἀθρόα πάντα τετύχθω.
 ἔσπερι θ' γὰρ ἔγὼ ἀρήσομαι, ὅσπότε κεν δὴ
 μήτηρ εἰς ὑπὸ ῥ' ἄναβῃ, καί τοι τε μέδῃται.
 εἰμι γὰρ ἐς σπάρτην, καὶ ἐς πύλον ἡμαθόοντα,
 νόστον πευσόμεν θ' πατρὸς φίλου ἢρ που ἀκούσω,
 ὧς φάτο, κώκυσερ δὲ φίλη τροφὸς βρύκλεια
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 τί πτε δέ τοι φίλε τέκνον ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἔωλετο, πῇ δ' ἐθέλεις ἵεναι πολλήν ἐπὶ γαῖαν,
 μῦν θ' ἔγὼ ἀγαπητός, ὃ δ' ὦλετο τηλόθι πάτρης
 διογενὴς Ὀδυσσεύς, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ,
 οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσοντα ὀπίσσω,
 ὧς κε δόλω φθίης, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσωνται.
 ἀλλὰ μὲν αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμεν θ', οὐδέ τι σε χρεὶ
 πάντορ ἐπὶ ἀτρυγέτορ κακὰ πάχειρ, οὐδ' ἀλάληθαι.
 Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένθ' ἀντίορ ἦνδ' α.

θάρσει μάϊ, ἐπεὶ οὔτι ἀνδρὶ θεοῦ ἤδε γε βουλῇ,
 ἀλλ' ὁμοσὸν μὴ μῆτρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
 πρίν γ' ὅτ' ἀν' ἐνδεκῇ τε δυνάδεκῇ τε γένηται,
 ἢ αὐτὴρ ποθέσαι καὶ ἀφορμηθὲν τ' ἀκούσαι,
 ὥς ἀν' μὴ κλαίονσα κατὰ χροῶν καλὸν ἰάπῃ.
 ὣς ἄρ' ἔφη γρη῏ς δ' ἐθεῶρ μέγαρ' ὅρκον ἀπώμνυ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' ὅμοσεν τε τελέεσθαι τε τὸν ὅρκον,
 αὐτίκ' ἔπειτ' οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἀφυσσερ,
 ἐν δ' οἱ ἀλφίτα χεῖν ἐν ῥῶα φέεσσι δδροῖσιν,
 τηλέμαχ' ὅτ' ἐς δῶματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
 ἐνθ' αὐτ' ἀλλ' ἀνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 τηλεμάχῳ δ' εἰκῦα κατὰ πόλιν ὥχετο πάντῃ,
 κέραι' ἐκῶσ' φωτὶ παρισαμένη φάτο μῦθον,
 ἔσθ' ὀδρίους δ' ἐπὶ νῆα θολὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει,
 ἢ δ' αὖτε φρονίῳ νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
 ἦτε νῆα θολὴν, ὃ δ' οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
 δύσσετό τ' ἥελι' σκιοῶντό τε πᾶσαι ἀγυαί,
 καὶ τότε νῆα θολὴν ἄλκι' εἰρυσσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 ὅπλ' ἐτίθει, τά τε νῆες ἐνσελμοὶ φορέουσι,
 σῆσε δ' ἐπ' ἐχάπῃς λιμέν' ὅτ' ἔδλο' ἑταῖροι
 ἀθρόοι ἠγέρεθοντο, θεὰ δ' ὥτρυνεν ἕκαστον,
 ἐνθ' αὐτ' ἀλλ' ἀνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶματ' ὀδυσσῆ' ἑίοιο.
 ἐνθα μνηστῆρσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἄχθεον.
 πλάζε δ' ἐπίνοντας, χειρῶν δ' ἐκβαλλε κύπελλα.
 οἳ δ' εὐδῆιν ὀρνυτο κατὰ πόλιν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δινὸν
 εἶατ' ἐπεὶ σφισιν ὕπν' ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπῖεν,
 αὐτὰρ τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ἐκ προκλεσσαμένη μεγάρων δύναιε τάντων
 μόντορι εἰδομένη ἡμῶν δέμας ἠδ' ἐκαὶ αὐδιν.
 τηλέμαχ', ἦδ' ἔμν' τοι δὲ κνήμιδες ἑταῖροι
 εἶατ' ἐπ' ἡρετμοι, τῇρ σινὸν ποτιδέχμενοι ὀρμίνῃ,

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ἄλλ' ἴομεν, μὴ δὲ θὰ διατρίβομεν ὁδοῖο.

ὣς ἄρα φωνήσας ἤγήσατο παλλὰς Ἀθήνη

κρηπάλιμος, ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἰχνία βαῖνε θεοῖο,

αὐτὰρ ἔπει ῥ' ἐπεὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,

εὖρορ' ἐπεὶ τ' ἐπὶ θινὶ κρηκομόωντας ἐπαίρους,

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπερ ἰδρὴϊς Τηλεμάχιο,

θεῦτε φίλοι ἦἴα φέρωμεθα. πάντα γὰρ ἦδη

ἄθρο' ἐνὶ μεγάρῳ, μήτηρ δ' ἐμὴ οὔτι πέπυσται,

οὐδ' ἄλλα διμωχί, μία δ' οἷη μῦθον ἀκουσεν.

ὣς ἄρα φωνήσας ἤγήσατο, τοῖδ' ἅμ' ἐποντο.

οἳ δ' ἅμα πάντα φέροντες εὐσέλμῳ ἐπὶ νηὶ

κατθεσαν, ὥς ἐκέλευσερ Ὀδυσσεύς· φίλῳ γὰρ υἱὸς,

ἄνδ' ἄρα Τηλέμαχῳ νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,

νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατὰ ῥ' ἔζετο, ἄγχυ δ' ἄρ' αὐτῆς

ἔζετο Τηλέμαχῳ, τοῖ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,

ἄν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάθισον,

τοῖσι δ' ἱκμενον οὔρορ' ἰεὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη

ἄκραν ἔφευρον κελεύδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον,

Τηλέμαχῳ δ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσερ

ὄπλων ἅπτεσθαι, τοῖ δ' ὀτρύνοντ' ἀκουσαν,

ἰσὺρ δ' εἰλάτινον κοίλης ἐντοδὲ μεσόδμης

στῆσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ πρυμνόνοισιν ἔδησαν,

ἔλκον δ' ἰστία λελυγὰ εὐστρέπιοις βοεῦσιν

ἔπρηνσερ δ' ἄνεμος μέσον ἰσίου, ἀμφὶ δὲ κύμα

στέρη προφύρεον μεγάλ' ἰάχε, νηὸς ἰούσης,

ἦ δ' ἔθεν κατὰ κύμα διαπρήσσασα κέλευθον,

θυσάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,

στῆσαντο κρητῆρας ἐπιτεφείας οἴνοιο.

λείβορ δ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀειγενέτησιν,

ἐκ πάντων δὲ μάλιστ' αἰὶν γλαυκῶπιδι Κούρῃ,

Πηνελόχῃ μὲν ῥ' ἦγε, καὶ ἥν πεῖρα κέλευθον.

Ελέμαχορ ἐλθόντα σὺν Ἀθιωᾶ ξενίζει νέστωρ, καὶ διηγείται αὐτῷ τὰ
Τ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὸν ἐκ τροίας ἀπέπλουεν, πνθόμενος
δὲ τὰ πρὸ τοῦς μνηστῆρας, καὶ γνωρίσας Ἀθιωᾶ ἀπέδσαρ, θυσίαν αὐ-
τῇ ἐπιτελεῖ. λαβὼν δὲ ὁ Τηλέμαχ' ἄρμα σὺν πεισιγυράτῳ νέστωρ
ὑεῖ, εἰς ἀσκήτην ἀπαίρει. νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης, ξενίζονται παρὰ Διο-
κλεῖ ἐν Φηραίς.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ. Γ. Ο Μ Η Ρ Ο Υ
Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

Γάμμ' ὑπὸ νέστωρ δέκτο, σὺν ὧρτο δ' ὅς ὑῖ, θεὰ δ' ἐπῆν.

ἔλι' ἄνδρουσε λιπὼν πρὸ καλλέα λίμνῳ,
οὐρανὸν ἐς πολὺ χαλκόν, ἱρ' ἀθανάτοισι φαείνῃ,
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσι, ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
οἱ δὲ πύλον νηλῆ' εὐκτίμενον πτολίεθρον
ἴξορ. τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἰδρὰ ῥέζορ,
ταύρους παμμέλκνας ἐν σίχθονι κυανοχαίτῃ,
ἐν νέᾳ δ' ἔδραυ' ἔσαρ, πεντηκόσοι δ' ἐν ἐκάστῃ.
εἶατο, καὶ προὔχοντο ἐκάσθι ἐν νέᾳ ταύρους.
ἐνθ' οἱ πωλάγχν' ἐπάσαντο, θεῶν δ' ἐπιμηρία καίον,
οἱ δ' ἰθὺς κατὰγοντο, ἰδ' ἰστία νηὸς εἴσης
σεῖλαρ αἰείραντες. τῇρ δ' ὤρμισαρ, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχ' νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη.
τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρὴ' ἐτ' αἰδοῦν οὐδ' ἠβαιόρ,
τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντορ ἐπέπλωες, ὅφρα πύθῃαι
πατρός ὅπου κεῖθε γαῖα, καὶ ὄρπινα πότμορ ἐπέσσαν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε νέστωρ ἱπποδάμοιο

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

εἶδομεν, ἥρ πινὰ μήτηρ ἐνὶ σήθεσσι κέκευθε,
 λίσσεσθαι δὲ μὴ αὐτὸν ὅπως νημόρ τεα εἶπῃ,
 ψεύδεις δ' οὐκ ἐρέει, μάλα γὰρ πεπνυμένῃ ἐσὶ.
 πῶ δ' αὖ τηλέμαχ' ἔπεπνυμένῃ ἀντίορ ἦνυδα.
 μόντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' πρὸς πῆύξομαι αὐτόρ;
 οὐδέ τι πω μύθοισι πεπείρημαι πυκνοῖσιρ,
 αἰδώς δ' αὖ νέορ ἀνδρῶν γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τηλέμαχ' ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
 ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται, οὐ γὰρ οἶω
 οὐ σε θεῶν ἀέκητι γένεσθαι, τετραφέμεν τε.
 ὣς ἄρα φονήσας ἠγήσατο παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως, ὅδ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο.
 ἴξορ δ' ἔς πυλῖον ἀνδρῶν ἀγυρίν τε καὶ ἔδρας.
 εὐθ' ἄρα νέεσθ' ἦτο σὺν ὑάσιρ, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέατ' ὥπῳ, ἄλλατ' ἔπειρορ.
 οἱ δ' ὥς οὐρ ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθορ ἅπαντες.
 χόρσιντ' ἠσπάζοντο, καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγορ.
 πρῶτ' ἔνεστορίδης πεισίστρατ' ἐπύθεν ἐλθῶρ,
 ἀμφοτέρωρ ἔλε χεῖρα, καὶ ἴδρυσε παρὰ δαίτι
 κῶεσιρ ἐν μαλ' ἀκοῖσιρ, ἐπὶ φάμαθ' αἰλίσσι,
 πάρτε κ' αἰγιόχοιο θρασυμήδεϊ, καὶ πατέρει ὧ
 δῶκε δ' ἄρα σπλάγχχνωρ μοίρας ἐν δ' οἶνον ἔχον
 χρυσέω ἐν δ' ἐπαῖ δειδισκόμεν' ἔδ' ἐπ' οὐδ' αὖ
 παλλὰ δ' ἀθλιωαῖον κούριον διὸς αἰγιόχοιο.
 εὐχέοντο ὧ ξεῖνε ποσειδάωνι ἄνακτι.
 τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠτήσατο δαῖτον μολόντες,
 αὐτὰρ ἐπὶ σπείσῃς τε καὶ εὐξέαι ἡ θέμις ἐσὶ,
 δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέ' οἶνον
 σπείσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτορ οἶομαι ἀθανάτοισιρ
 εὐγεσθαι. πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι,
 ἀλλὰ νεώτερός ὄσιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αἰτῶ.

οὐνεκά τοι προτέρω δώσω χρύσειον ἄλειπον.
 ὧς εἰπὼν ἐν χόρῳ τίθει δέπας ἡδέεσθαι οἴνου,
 χαῖρε δ' ἄθλιωαῖη πεπνυμένω ἀνδρὶ δικάϊω,
 οὐνεκά οἱ προτέρη δώκε χρύσειον ἄλειπον,
 αὐτίκα δ' εὐχετο πολλὰ ποσειδάωνι ἄνακτι,
 κλυθὶ ποσείδαορ γαίηχε· μὴ δὲ μεγήρης
 ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτήσαι τάδε ἔργα.
 νέστορι μὲν πρότις καὶ ὑἱάσι κῆδος ὄπαζε.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαρ' ἀμοιβῶν,
 σύμπασι πύλαιοισιρ ἀγακλειτῆς ἐκαστόμβης.
 δὸς δ' ἐπὶ τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι
 οὐνεκά δεῦρ' ἰκόμεσθαι θοῇ σιῶνι μελαίνῃ.
 ὧς ἄρ' ἐπεῖτ' ἤρ᾽ αὐτό, καὶ αὐτὴ πάντα τελέντα.
 δώκε δὲ τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον,
 ὧς δ' αὐτὼς ἤρ᾽ αὐτό οδυσσῆϊ φίλῳ ὑῖος,
 οἱ δ' ἔπειτ' ὠπῆσαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
 μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δῶτα.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ὅσιν καὶ ἐδιδότ' ἐξ ἔρορ' ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθῳ ἤρχε γερήνῳ ἵππότην νέωρ.
 νῦν δὲ κάλλιόν ὅστιρ μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
 ξείνους οἳ τινὲς εἰσιρ, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς,
 ὧ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ, πόθεν πλείθ' ὕγρὰ κέλευθα,
 ἢ τί κατὰ πρῆξιρ ἢ μαψιδίως ἀλάληθε,
 οἷά τε ληϊστῆρες ὑπὲρ ἄλκτοί τ' ἀλόωνται,
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδατοῖσι φέροντες.
 Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένῳ ἀντίορ ἦνυδα
 θαρσύνων, αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσῳ ἀθήνη
 θῆχ' ἵνα μιν πόδι πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
 ὧ νέστορ νηληϊάδῃ, μέγα κῆδος ἀχαιῶν,
 εἴρεαι ὁπόθεν εἰμὲν, ὅκω δὲ καί τοι καταλέξω.
 ἡμεῖς ἐξ ἰθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμεν,
 πρῆξις δ' ἡδ' ἰδίη οὐ δῆμι' ἦρ' ἀγορεύσω,

πατρός ἐμοῦ κλέθ' εὐρὺ μετέρχομαι ἥν ποτ' ἀκούσω,
 δίου ὀδυσσῆθ' ταλασίφρονθ', ὅρ ποτέ φασιρ
 σὺν σοὶ μυρνάμενον τρώων πόλιν ἐξαλκπάξει,
 ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι τρῶσιν πολέμιζον,
 πευθόμεθ' ἤχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ἐλεθρῷ.
 κείνου δ' αὖ καὶ ὀλεθρον ἀπευθέα θῆκε κρονίωρ,
 οὐ γὰρ τις δυνάται σάφα εἰπέμεν ὅπ ποθ' ὀλωλεν,
 εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἠπείρου δάμνη ἀνδράσι δυσμενέεσιρ,
 εἴ τε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιρ ἀμφιτρίτης,
 τοῦνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κε θέλησθα
 κείνου λυγρὸν ὀλεθρον ἐνὶ πωεῖρ, εἴπου ὀπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιρ, ἢ ἄλλου μῦθον ἀκουσας
 πλάζομένον, πέρι γὰρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ,
 μὴ δέ τι μ' αἰδομένοθ' μειλίσσεο μὴ δ' ἐλεαίρων
 ἀλλ' εὖ μοι κατὰλεξον. ὅπως ἦν τήσας ὀπωπῆς
 λίσσομαι εἰποτέ τοί τι πατήρ ἐμός ἐδωλὸς ὀδυσσεύς,
 ἢ ἔπος, ἢ ἐπὶ ἐργὸν ὑποσᾶς ἐξετέλεσσερ
 δῆμῳ ἐνὶ τρώων, ὅθι πάχετε πηματ' ἀχαιοί,
 τῶν νῦν μοι μνησai, καὶ μοι νημόρ τεσ' ἐνὶ πωε.
 Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερῆνιος ἱππότανέστωρ.
 ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἐμνησας οἷζύθ' ἦρ ἐν ἐκείνῳ
 δῆμῳ ἀνέτλημιν μλνθ' ἀχετοὶ ὕες ἀχαιῶν,
 ἦ μλν ὅσα ξυνὸν νηυσὶρ ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
 πλάζομενοι κατὰ ληϊδ' ὅπ η' ἄρξειερ ἀχιλλεύς,
 ἦ δ' ὅσα καὶ πρὸς αἶσιν μέγα πρῆϊά μοιο ἀνάκτας
 μαρνάμεθ' ἐνθα δ' ἔπειτα κατέκτανεν ὅσοι ἄριστοι,
 ἐνθα μλν αἶας κεῖται ἀρήϊθ' ἐνθα δ' ἀχιλλεύς,
 ἐνθα δὲ πάτροκλθ' θεόφιρ μήστωρ ἀτάλαντος,
 ἐνθα δ' ἐμός φίλθ' υἱὸς ἅμα κρατερός καὶ ἀμύμων
 ἀντίλοχος, πρὸς μλν θείειρ ταχύς, ἠδὲ μαχητής.
 ἀλλὰ τε πολλὰ ἐπὶ τοῖς πάθωμιν κατὰ, τίς κερ ἐκείνα
 πάντα γε μυθήσεται κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων,

οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἑξάετες παραμίνωρ
 ἑξερύοις ὅσα κείθι πάθορ κακὰ δῖοι ἄχαιοί.
 πρὶν κεν ἀνιηθεῖς, σὺ πάτρίδ' αἰχμῇ ἴκοιο.
 εἰνάετες γὰρ σφίρ κακὰ ῥάπτομιν ἀμφιέποντες
 παντοίοισι δόλοισι. μόγῃς δ' ἐτέλεσσε κρονίωρ.
 εὐθ' οὐτίς ποτε μήτιρ ὁμοιωθήμεναι ἄντηρ
 ἠθέλερ, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκ' αἰετὶ δῖος οὐδυσσεύς
 παντοίοισι δόλοισι πατὴρ τέος, εἰ ἐτέορ γε
 κείνου ἐκγονός ἐσσι, σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα,
 ἦτοι γὰρ μύθοι γε εἰοικότες, οὐδέ κε φαίης
 ἄνδρα νεώτεροι, ὥδε εἰκότα μυθήσασθαι
 εὐθ' ἦτοι εἴως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος οὐδυσσεύς,
 οὐδέ τέ ποτ' εἰν ἄγορῃ δῖχ' ἐβάρομιν, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ.
 ἀλλ' ἐνὰ θυμὸν ἔχοντε νόω, καὶ ἐπὶ φρονι βουλῇ,
 φραζόμεθ' ἀργείοισιν, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμιν αἰπὴν,
 βῆ μὲν δ' ἐρ νήεσσι θεὸς δ' ἐσκέδασερ ἄχαιούς.
 καὶ τότε δὴ ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
 ἀργείοις, ἐπεὶ οὐτι νοήμονες, οὐδέ δ' ἰχθιοὶ
 πάντες ἔσαρ, τῷ σφέωρ πολέες κακὸν οἵ τοι ἐπέσσωρ.
 μῆνι' ἔξ ὀλοῆς γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης,
 ἦτ' ἔριρ ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέρωσιν ἔθηκερ.
 τῷ δὲ καλεσσάμεν' αἰχμῇ ἐς πάντας ἄχαιούς
 μάψ' ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐς ἥλιον καταδυνάτα.
 οἳ δ' ἦτορ οἴνω βεβαρκότες ὕες ἄχαιῶν,
 μῦθον μυθείδιον. τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραρ,
 εὐθ' ἦτοι μὲν ἐλθὼν ἄνωγει πάντας ἄχαιούς,
 νόστον μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 οὐδ' ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐνὶ δαίεσσιν, βούλετο γὰρ ῥα
 λαὸν ἐρυκακέειρ, ῥέζεινθ' ἰδρᾶς ἐκατόμβας,
 ὥς τὸν ἀθλιωκίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο
 σὺν πεσόντων, οὐδέ τὸ ἦδη δ' οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.

Ε 1

οὐ γὰρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόθος αἰὲν ἑόντων.
 ὥς τῷ μὲν χαλεποῖσιρ ἀμειβομένοισι πέεσσιν
 ἔστασαν, οἳ δ' ἀνόρουσαν εὐκνήμιδες ἀχαιοί,
 ἢ χῆθ' ἄπεισιν, δῖχ' αὖ δ' ἐσφισιν ἠνδανε βουλή,
 νύκτα μὲν ἄεσσαν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 ἀχήμενοι, ἐπεὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο.
 ἦ ὦθον δ' οἳ μὲν νέας εἴλασαν εἰς ἄλγος δῖαν,
 κτήματά τ' ἐν πθέμεθα, βαθυζώνους τε γυναικάς.
 ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
 αὐτὶ παρ' ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 ἡμίσεες δὲ ἀναβάντες ἐλάυνον, αἳ δὲ μάλ' ὦκα
 ἔπλεον, ἐτόρεσε δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντορ,
 ἐς τένοδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν
 οἴκαδε ἵεμενοι, ζῆς δ' οὐ πω μῆδετο νόστορ,
 ῥέτλιθ', ὅς ῥ' ἔριρ ὦρσε κακὴν ἐπιδέντερον αὖτις,
 οἳ μὲν ἀποτρέφαντες ἔβαρ νῆας ἀμφιελίσσας,
 ἀμφ' ὀδυσσῆα ἀνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτηρ,
 αὖτις ἐπ' ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες,
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλύσιν αἰ μοι ἔποντο
 φεύγον, ἐπεὶ γίνωσκον ὅδ' ἡ κακὰ μῆδετο δαίμων,
 φεύγε δὲ τυδέθ' ὕψ' ἀρήϊθ', ὦρσε δ' ἑταίρους,
 ὅψ' ἐδὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς μενέλαος,
 ἐν λίσσῳ δ' ἔκειχε δολιχὸν πλοῦν ὀρμαίνοντας,
 ἢ καθύπ' ὄρθε χίοιο νεοίμεθα πεπαιγμένους,
 νήσου ἐπὶ φυγῆς, αὐτὴν ἐπ' ἀριτέρ' ἔχοντες,
 ἢ ὑπ' ἐν ὄρθε χίοιο παρ' ἠνεμόεντα μίμαντα,
 ἢ τέομεν δὲ θεῶν φῆναι τέρας, αὐτὰρ ὃ γ' ἡμῖν
 δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς εὐβοίαν
 τέμνειν, ὅφρα τάχιστα ὑπεκκακότητα φύγοιμεν,
 ὥρτο δ' ἐπὶ πλοῦν οὐρθ' ἀήμιαι, αἳ δὲ μάλ' ὦκα
 ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ γεραιστὸρ
 ἐννύχαια κατὰγοντο ποσειδάωνι δὲ ταύρω,

πόλλ' ἐπὶ μηρί' ἔθ' ἔμην, πέλα γ' ὅθ' ἐμὲ μετρήσαντες,
 τέτρατον ἤμ' ἔειπ' ὅτ' ἐν ἄργεῖνῃας εἶσας
 τυδείδω ἐτάροι διομήδε' ἱπποδάμοιο
 ἔστασαν, αὐτὰρ ἐγὼ γέ πύλον δ' ἔχον, οὐδὲ ποτ' ἔσβην
 οὐρ' ὅθ', ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἄηται.
 ὥς ἤλθορ φίλε τέκνον ἀπὸ θῆς, οὐδέ τι οἶδα
 κείνῳ οἷτ' ἐσάωθαι ἀχαιῶν, οἷτ' ἀπόλονται,
 ὅσσοι δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμεν' ἡμετέροισι
 πόρθομαι, ἢ θ' ἴμις ὅσι δαήμεναι, οὐδέ σε κλύσω,
 εὖ μιν μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμῶρους,
 οὓς ἄγ' ἀχιλλῆ' ὅθ' ἐμὲ μεγαθύμου φαίδιμ' ὕος,
 εὖ δ' ἐφίλοκτῆτ' ἡ ποιάντοιορ ἀγλαὸν ὕον,
 πάντας δ' ἰδομένοισι κρήτηρ εἰσῆγαγ' ἐταίρους,
 οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπῆνυρα.
 ἄτρεΐδην δ' ἐκὼν αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἑόντες,
 ὥς τ' ἦλθ', ὥς τ' αἰγιάδος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἦτοι κῆν' ὅθ' ἐμὲ ἐπιμυγεῖν ἀπέτισερ,
 ὥς ἀγαθὸν, καὶ παῖδα κατὰ φθιμένοιο λιπέσθαι
 ἀνδρὸς, ἐπεὶ καὶ κῆν' ὅθ' ἐτίσατο πατροφρονῆα.
 αἰγιάδον δολόμητιρ, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 καὶ σὺ φίλ' ὅθ', μάλα γὰρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαρ τε
 ἄλκιμ' ὅθ' ἔσσι, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνῳ εὖ εἴπῃ.
 Τὸν δ' αἰὲν κλέμαχ' ὅθ' ἐπεπνυμένοιο ἀντίορ ἦνυδα,
 ὦ νέστορ νηληϊάδῃ μέγα κῦδος ἀχαιῶν.
 καὶ λίην κῆν' ὅθ' ἐτίσατο, καὶ οἳ ἀχαιοὶ
 οἴσουσι κλέ' ὅθ' εὐρὺν, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδῶν,
 εἰ γὰρ ἐμοὶ τοσσῶδε θεοὶ δῶάμιρ πορθεῖεν
 τίσαται μνηστῆρας ὑπὸρβασίης ἀλεγεινῆς,
 οἳ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόανται,
 ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον
 πατρίτ' ἐμῶ καὶ ἐμοί, νηῦ δ' ἐχρήτετ' ἄλκιμ' ἐμπης.
 Τὸν δ' ἡμέβετ' ἐπειτα γερήνι' ὅθ' ἱππόταν ἐνέτωρ,

ὦ φίλ' ἐπειδὴ ταῦτα μ' ἀνέμνησας καὶ εἶπες,
 φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρῃ εἶνεκα πολλοὺς
 εὐ μεγάροισι ἀέκμπι σέθεν κακὰ μηχανάσθαι.
 εἰπέ μοι, ἥ ἐκὼρ ὑποδάμνασαι ἢ σέ γε λχοὶ
 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον ἀπιστόμενοι θεοῦ ὀμφῇ,
 τίς δ' οἷλ' εἰκὲ ποτὲ σφι βίας ἀποτίσεται ἑλθῶρ,
 ἢ ὃ γε μοιῶν ἑὼρ, ἢ καὶ σύμπαντες ἄχαιοι,
 εἰ γὰρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὥς τότ' Ὀδυσσῆϊ πῶδ' ἐκύνετο κυδαλίμοιο
 δῆμῳ ἐνὶ τρώϊω, ὅθι πάχρ' ἀλγε' ἄχαιοι,
 οὐ γὰρ πῶ ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλοῦντας
 ὥς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίσατο Παλλὰς Ἀθήνη.
 εἰς οὐτῷ γ' ἐθέλοι φιλέειν κῆρδι τό τε θυμῷ,
 πῶ καὶ τις κείνῳ γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχ' πεπνυμένῃ ἀντίορ ἦνδα.
 ὦ γέρον, οὐ πῶ τοῦτο ἔπος τι λέεσθαι οἶω.
 λίω γὰρ μέγα εἶπες ἄγν' ἔχει, οὐδ' ἄρ' ἐμοι γὰρ
 ἐλπομένο τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὡς ἐθέλοισιν.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τηλέμαχε, ποῖον σε ἐπ' οὐ φύγερ' ἔρκαθ' Ὀδυντῶρ,
 ῥῆϊα θεὸς κ' ἐθέλωρ καὶ Τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι.
 βουλοίμην δ' ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
 οἴκαδ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι,
 ἢ ἑλθῶρ ἀπολέσθαι ἐφ' ἔσθ' ὥς ἀγαμέμνων
 ὦλεθ' ὑπ' αἰγιάδοιο δόλῳ, καὶ ἦς ἀλόχοιο,
 ἀλλ' ἦτοι θάνητον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ πόρ
 καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δυνάεντ' ἀλκ' ἀλκ' ἐμν, ὅππότε κερ δὴ
 μοῖρ' ὅλον καθέλκοι Τηληλέγ' ὀϊότοιο.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχ' πεπνυμένῃ ἀντίορ ἦνδα,
 μνίστορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα κηδόμενοι πόρ,
 κείνῳ δ' οὐκ ἐπὶ νόστος ἐτήτυμ' ἔσθ', ἀλλὰ οἱ ἴδ' ἔ
 φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαινα.

νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλῆσαι, καὶ ἔρεσθαι
 νέτορ, ἐπεὶ πόριόιδε δίους ἠδὲ φρόνιρ ἄλλωρ,
 τρεῖς γὰρ δὴ μιν φαοῖρ ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν,
 ὥς τε μοι ἀθανάτοισι ἰνδάλλεταί εἰσορᾶσθαι,
 ὦ νέτορ νηληϊάδε, σύ δ' ἀληθὲς ἐνίπτε.
 πῶς ἔθαν' ἀτρείδης εὐρυκρείωρ ἀγαμέμνων,
 ποῦ μνέλαος ἔλω, τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὀλεθρορ
 αἰγιοδος δολόμητις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἄρῃω,
 ἢ οὐκ ἄργεος ἦεν ἀχαϊκοῦ, ἀλλὰ πῆ ἄλλη
 πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δ' ἐθαρήσας κατέπεφνε.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα νέτωρ,
 τοί γαρ ἐγώ τοι τέκνορ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
 ἦτοι μὲν τόδε κ' αὐτὸς οἶεαι ὥς κερ' ἐτύχθη,
 εἰ ζώνοντ' αἰγιοδορ ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
 ἀτρείδης τρήθερ ἰὼρ ξανθὸς μνέλαος,
 τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴρ ἐπὶ γαῖαν ἔχθραν,
 ἀλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαξαν,
 κείμενορ ἐν πεδίῳ ἐκὰς ἄργεος, οὐδέ κε τίς μιν
 κλαῦσερ ἀχαϊάδωρ, μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κείθι πολέας τελέοντες ἀέθλους,
 ἡμεθ', οἳ δ' εὐκηλὸς μυχῶ ἄργεος ἱπποβότοιο,
 πόλλ' ἀγαμεμνονέλω ἄλοχον θέλγασκ' ἐπέεσσιν,
 ἦ δ' ἦτοι το πρὶν μὲν ἀνάνετο ἔργον αἰεὲς
 δι' αὖ κληταὶ μνήσῃ, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσι.
 παρ γὰρ ἔλω καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ὃ πόλλ' ἐπέτελλεν
 ἀτρείδης, τροίλῳ δὲ κῖωρ εἶρυσθαι ἀκοιτιρ,
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδρασε δαμῆναι,
 δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσορ ἐρήμιον,
 κάλλιπερ οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κῦρμα γενέσθαι,
 τὴν δ' ἐθέλωρ ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε,
 πολλὰ δ' ἐμυρὶ ἔκπε θεῶν ἰδρῶϊς ἐπὶ βωμοῖς.
 πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆλθεν, ὑφ' ἄσματά τε χεύοντε

ἐκτελέσας μέγα ἔργον ὃ οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν τροίηθεν ἰόντες
 ἀτρείδης καὶ ἐγὼ φίλῃ εἰδότες ἀλλήλοισιν,
 ἀλλ' ὅτε σούνιον ἰδὼν ἀφικόμεθ' ἄκρον ἀθηνῶν,
 εὐθα κυβδρύντην μονελάου φοῖβ' ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιρ ἐπιχόμεν' κατέπεφνε
 πηδάλιον μετὰ χόρσιρ θεούσης νηὸς ἔχοντα
 φρόντην ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβδρῆσαι, ὅποτε σπέρχοιερ ἄελλαι.
 ὃς ὁ μὲν εὐθα κατέχευ' ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο.
 ὃφρ' ἔταρον θάπῃοι, καὶ ἐπικτέρεα κτερίσειν,
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείν' ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι μαλειαῶν ὄρ' αἰπὺν,
 ἴξε θέων, τότε δὴ συγερὺν ὁδοῖν εὐρύοπα ζεὺς
 ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦε,
 κύματά τε τροφόμεντα πελώρια ἴσα ὄρεσσιρ,
 ἐνθα διατμήξας, τὰς μὲν κρήτην ἐπέλασσερ,
 ἦχι κύδωνες ἐναίον ἰαροδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 ἐπὶ δέ τις λισσὴ αἰπείᾳ τε εἰς ἄλκ' πέτρῃ
 ἀρχατὴν γόρτυν ἐρ κέροειδ' ἰπόντω.
 ἐνθα νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαῖον ῥῖον ὤθει
 ἐς φαῖτον, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀπὸέργει,
 αἰ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἦλθον, προυδ' ἦ δ' ἠλυξαρ ὀλεθρον
 ἄνδρες, ἀτὰρ νῆας γε ποτὶ σπιλάδεσσιρ ἔαξαν
 κύματ', ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρείους,
 αἰγυπῖω ἐπέλασσε φέρων ἀνεμὸς τε καὶ ὕδωρ.
 ὥς ὁ μὲν ἐνθα πολὺν βίοντα καὶ χρυσὸν ἀγείρων,
 ἤλατο ξυὼ νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
 τόφρα δ' ἐταῦτ' αἰγιάδος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ,
 κτείνας ἀτρείδην, δέδμητο δ' ἐλαχὸς ὑπ' αὐτῷ.
 ἐπὶ ἄετες δ' ἦνασσε πολυχρύσοιο μυκῆνης.
 τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἦλυθε δῖ' ὄρεσσι.

ἄψ' ἀπ' ἀθλιώωρ κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα
 αἰγιάδορ δολόμητιρ ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα,
 ἦτοι ὁ τὸν κτείνας, δαίνυ τάφορ ἀργείοισιρ
 μητρός τε συγερῆς καὶ ἀνάλκιδος αἰγιάδοιο
 αὐτῆμιν δέ οἱ ἦλθε βολὴ ἀγαθὸς μινέλαιος,
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθ' ἀείραμ,
 καὶ σὺ φίλ' μὴ δὴθὰ δόμων ἀπο τῆλ' ἀλάλησο.
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισι
 οὕτω ὑπὸρφιάλους, μή τοι κατὰ πάντα φάγῃσι
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τῆς οἴου ὁδὸν ἔλθῃς,
 ἀλλ' ἐς μὲν μινέλαιον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 εἰλθεῖν, κείν' γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
 ἐκ τῆς ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
 εἰλθέμεν, ὄρτινα πρῶτον ἀποσφίλωσιρ ἀέλλαι
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον ὅθεν τέπερ οὐδ' οἰωνοὶ
 αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε,
 ἀλλ' ἴθι νηῶ σιὼ νηῖ τε σῆ καὶ σοῖς ἐτάροισιρ,
 εἰ δὲ θέλεις πεζὸς, πάρα τοι δίφρ' τε καὶ ἵπποι,
 πὰρ δέ τοι ὕες ἐμοί, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται.
 ἐς λακεδαίμονα δῖαμ, ὅθι ξανθὸς μινέλαιος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημὸν τὸς ἐνίσσῃ
 ψεύδους δὲ οὐκ ἐρέει, μάλα γὰρ πεπνυμέν' ἐστίν.
 Ως ἔφατ'· ἤελιθ δ' ἄρ' ἔδν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ω γέρον ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας,
 ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλῶσσας, κόρυάσθαι δὲ οἶνον.
 ὄφρα ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 σπείσαντες, κοίτοιο μεδῶμεθα, τοῖο γὰρ ὤρη.
 ἦδη γὰρ φάθ' οἷχ' ὑπὸ ζόφορ οὐδ' ἔοικε
 δὴθὰ θεῶν ἐν δαυτὶ θασσέμεν' ἀλλὰ νέεσθαι.
 ἦ ῥα διὸς θεγάτηρ, τοῖ δ' ἐκλυορ αὐδοκασίας,
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδαρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέψαντο ποτοῖο,
 νόμῃ τερ δ' ἄρα πᾶσιρ, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι,
 γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλχον ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπῆσαντ' ἐπίονθ' ὅσοι ἠέλεε θυμός,
 δὴ τότε Ἀθηνᾶν καὶ Τηλέμαχον θεοειδῆς,
 ἄμφω ἰδὼν κοίλῳ ἐπὶ νῆα νέεσθαι.

νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαρπτόμενον ἐπέεσσι,
 ζῶς τό γ' ἀλεξήσῃε καὶ Ἀθάνᾳ τοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὥς ὑμεῖς παρ' ἐμῷ θοιῷ ἐπὶ νῆα κίοιτε.

ὥς τέ τ' ἢ παρὰ πᾶμπαρ ἀνείμονον ἢ πενιχροῦ
 ὧ οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
 οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιρ ἐνδύδ' εἰρ,
 αὐτὰρ ἐμοὶ παρὰ μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλὰ,
 οὔτ' ἰω δὴ τοῦ δ' ἀνδρὸς ὀδυσσῆος φίλον υἱὸς
 νηὸς ἐπ' ἰκρίοφιρ καταλέξετα ὄφρ' ἂν ἔγω γε
 ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται
 ξείνους ξεινίζειρ, ὅς τις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται.

Τόρ δ' αὖτε προσέειπερ θεῶ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

εὖ δὴ ταῦτα γ' ἔφηθα γέρον φίλε. σοὶ δὲ ἔοικε
 Τηλέμαχος πείθεσθαι ἐπὶ πολὺν καλῆσιρ οὔτ' ἔτι,
 ἄλλ' οὔτος μὲν νῦν σοὶ ἄμ' ἔφεται ὄφρα κερδύδῃ
 σοῖσιρ ἐνὶ μεγάροισιρ, ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 εἶμι, ἵνα θαρσύνωθ' ἐτάρους εἰπῶτε ἔκαστα.

οἷον γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερον εὐχομαι εἶναι,
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται
 πάντες ὀμηλικὴν μεγαθύμου Τηλεμάχοιο,
 εἴδοι καὶ Λεξάμεν κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 νῦν, ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ κούκωνας μεγαθύμους
 εἶμι εἴδοι χρῆος μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε
 οὔδ' ὀλίγον, σὺ δὲ τοῦτον ἐπεὶ τέον ἵκετο δῶμα.
 πέμψον σὺν δίδρω τε καὶ ὑεῖ, δός δέ οἱ ἵππους,
 οἱ τοι ἐλαφρότατοι θῆειρ, καὶ κάρτε' ἄριστοι,

Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 φήνη εἰδομένη, θάμβῃ δ' ἔλε πάντας ἰδόντας,
 θαύμαζεν δ' ὄγεραϊός, ὅπως ἴδερ' ὀφθαλμοῖσι.
 Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπ' ἔφ' ἔφ' ἔκτ' ὀνόμαζεν.

Ω φίλ' οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀναλκιρ' εἶσθαι,
 εἰδὴ τοινύω ὧδε θεοὶ πομπῆες ἔπονται,
 οὐ μὲν γάρ τις ὅλ' ἄλλ' Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 ἀλλὰ διὸς θυγάτηρ Ἀγλαΐη Τριτογένεια,
 ἥ τοι καὶ πατέρ' ἑδλὸν ἐρ' ἀργείοισιρ' ἐτίμα,
 ἀλλὰ ἄνασσ' ἴλῃθι, δίδωθι δέ μοι κλέ' ἑδλὸν,
 αὐτῷ καὶ παῖδεςσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτῃ,
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βούρῃνιρ' εὐρυμέτωπον
 Ἀλμήτηρ ἦρ οὐπὼ ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἄνῃρ.
 τῇρ τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασι πειριχθείας.

Ως ἔφ' εὐχόμεν' τοῦ δ' ἔκλυε παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῖσιρ' δ' ὕγεμόνδ' ἐγέρνι' ἵππ' ὅτα νέεωρ.
 ὕασι καὶ γαμβροῖσιρ' ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
 ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἴκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτ',
 ἐξείης ἔζοντο κατακλισμούς τε θρόνους τε.
 τοῖς δ' ὁ γέρωρ' ἐλθοῦσιρ' ἄν' ἀκρητῆρα κέραςσερ
 οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
 ὥϊξε ταμίη, καὶ ἀποκρήδεμνον ἔλυσε.
 τοῦ δ' ὁ γέρωρ' ἀκρητῆρα κέραςσατο. πολλὰ δ' Ἀθήνη
 εὐχετ' ἀπὸ πένδωρ κούρη διὸς Αἰγίοχοιο
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ' ἐπὶ ὄνθ' ὅσορ' ἠέλε θυμός,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαρ οἴκονδε ἕκαστος
 τὸν δ' αὐτοῦ κοίμῃσιν ἐγέρνι' ἵππ' ὅτα νέεωρ,
 Τηλέμαχος φίλον υἱὸν ὀδυσσῆ' ἑίοιο,
 Τρητοῖς ἐρ' ἐλθέσσιρ' ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδύνπῳ
 π' ἄρ' ἄρ' εὐμμελίῳ πεισίστρατον ὄρχαμον ἀνδρῶν
 ὅς οἱ ἔτ' ἠίδετο παῖδ' ἦρ ἐν μεγάροισιν,
 αὐτὸς δ' αὖτε καθεῖδε μυχῶ δόμον ὑψηλοῖο,

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

τῷ δ' ἄλοχθ' δέσποινά λείχθ' πόρσωε καὶ εὐνίῳ
 ἡμθ' δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλθ' ἠώς,
 ὠρνυτ' ἄρ' ἐξδυνῆφι γερήνιθ' ἵππότη νέστωρ.
 ἐκ δ' ἐλθὼρ κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
 οἳ οἳ ἔσαρ προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
 λυκοὶ ἀποσίλβοντες ἀλείφατος, οἷς ἐπὶ μὲν πρὶν
 νηλεὺς ἴζεσκερ, θεόφιρ μῆστωρ ἀτάλκνθ'.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἦδη κηρὶ δαμείς, αἰδὼς δὲ βεβήκει,
 νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφίζε γερήνιθ' οὐρθ' ἀχαιῶν
 σκῆπτρον ἔχωρ, πῶδ' δ' ὕες ἀολλέες ἠγέρεθοντο
 ἐκ θαλάμῳ ἐλθόντες, ἐχέφρων τε στυγίος τε,
 πόρσ' οὖς τ' ἀρητὸς τε καὶ ἀντίθεθ' θρασυμήδης.
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἔκτος πεισίστρατθ' ἤλυθερ ἦρως,
 παρ δ' ἄρα τηλέμαχος θεοείκελ' οἷσαρ' ἄγοντες,
 τοῖσι δὲ μύθῳ ἦρχε γερήνιθ' ἵππότη νέστωρ,
 καρπαλίμως μοι τέκνα φίλῃ κρηλύα τ' ἐέλδωρ.
 ὅφρ' ἦτοι πρῶτις θεῶν ἰλάσσομ' ἀθήνῃω,
 ἢ μοι σὺ χερσὶς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν,
 ἀλλὰ γ' ὁ μὲν πεδίορ δ' ἐπὶ βουῶν ἴτω, ὅφρα τάχιστα
 ἔλθῃσιν ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλθ' ἀνὴρ,
 εἷς δ' ἐπὶ τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναρ
 πάντας ἰὼρ ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δὺ' οἴους.
 εἷς δ' αὖ χρυσοχόορ λαιέρεα δένρο κελεύω
 ἐλθεῖν, ὅφρα βοός χρυσὸν κέρασιν πῶδ' ἰχθύνῃ,
 οἳ δ' ἄλλοι μνέτ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἶπατε δ' εἰσὼ
 δμῶῃσιν κατὰ δώματ' ἀγκλυντὰ δαῖτα πένεσθαι,
 ἔδρας τε. ξύλατ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδαρ.
 ὧς ἔφατ' οἳ δ' ἄρα πάντες ἀποίπνυον, ἦλθε μὲν ἄρ' βῆς,
 ἐκ πεδίου, ἦλθορ δὲ θεῶν παρὰ νηὸς εἵσης.
 τηλεμάχου ἐτάροι μαγαλήτορθ' ἦλθε δὲ χαλκεύς,
 ὅπλ' αὖ χόρσιν ἔχωρ χαλκήϊα πείρατα τέχνης,
 ἄκμονά τε σφύραντ' εὐποίητορ τε πυράγριον,

οἱ σίρ τε χρυσὸν εἰργάζετο, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 ἱρῶν ἀντιόωσα, γέρωρ δ' ἵππηλάτανέσωρ,
 χρυσὸν ἔδωχ', ὃ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιρ πῶδε χεῦεν
 ἀσκήσας ἴν' ἀγαλμα θεὰ κεχάροιο ἰδοῦσα,
 βοῦν δ' ἀγέτηρ κόρῳρ σῆπιθ' καὶ δῖθ' ἐχέφρωρ,
 χέρνιβα δὲ σφ' ἄρητθ' ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι,
 ἦλυθερ ἐκ θαλάμοιο φέρωρ, ἑτέρη δ' ἔχερ οὐλὰς
 ἐν κενέω πέλεκυ δὲ μιν ἐπὶ ὀλεμος θρασυμῆδης
 ὄξυν' ἔχωρ ἐν χειρὶ παρίστατο βοῦν ἐπικόφωρ,
 πόρσεύς δ' ἄμνιορ εἶχε, γέρωρ δ' ἵππηλάτανέσωρ
 χέρνιβάτ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνη
 εὐχετ' ἀπαρχόμενθ' κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλωρ,
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο
 αὐτίκα νέστορθ' υἱὸς ὑπέρθυμθ' θρασυμῆδης,
 ἦλκσερ ἄγχισας, πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
 αὐχενίους, λύσερ δὲ βοὸς μινθ', αἶδ' ὀλόλυξαν
 θυγατέρες τε νυοί τε, καὶ αἰδοίη παρὰ κοιτίς
 νέστορθ' εὐρυδίη προέβα κλυμείοιο θυγατρῶρ,
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 ἔχωρ, ἀτὰρ σφάξερ πεισίστρατθ' ὄρχαμθ' ἀνδρῶρ.
 τῆς δ' ἐπεὶ ἐκμέλαρ αἶμα ῥύη, λίπε δ' ὀσέα θυμὸς,
 αἶψ' ἄρα μιν δῖε χόλαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνωρ,
 πάντα κατὰ μοῖραν κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαρ,
 δῖππυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῇ δ' ὤμοθέτησαρ,
 καῖε δ' ἐπὶ χίρῃς ὃ γέρωρ ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνορ
 λείβε, νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχωρ πεμπώβολα χόρσίρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ αὖ λάγχν' ἐπάσαντο,
 μίσυλλοντ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιρ ἐπειραν,
 ὦππωρ δ' ἀκροπόρους ὀβελούς ἐν χόρσίρ' ἔχυντες,
 τόφρα δὲ τηλέμαχορ λοῦσερ καλὴ πολυκῆρη,
 μέστορθ' ὀπλοτάτη θυγάτηρ νηληϊάδαο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέρ τε, καὶ ἔχρισε λίπ' ἐλαίω,

ἀμφὶ δὲ μὴ φάρθ' ἡκλὸν βάλερ ἠδὲ χιτῶνα,
 ἐκ δ' ἄσκαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοίῃ,
 παρ δ' ἄρα νεορῖῶν κατὰρ' ἔζετο ποιμένι λαῶν,
 οἳ δ' ἐπεὶ ὠπλήσασιν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
 δαίνυσθ' ἐζόμενοι, ἐπεὶ δ' ἀνέρες ἐαυλοῖ ὄροντο
 οἶνον οἶνοχεῦντες ἐνὶ χρυσεῖς δαπάεσσιν,
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιθ' καὶ ἐδοτύθ' ἐξ ἔρον εἴτο,
 τοῖσι δὲ μύθωρ ἦρχε γεγνήνιθ' ἱππότανέσσω.
 παῖδες ἐμοὶ ἄγε τηλέμαχ' καὶ χλὶτρίχας ἵππους
 ζεύξαοθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσοισιν ὁδοῖο.
 ὣς ἔφαθ' οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλῦον ἠδ' ἐπιθήορτο,
 κερπαλίμως δ' ἐξβύξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 εἰ δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔχευεν,
 ὄψατε οἷα ἐδουσι διοτρεφεῖς βασιλῆες,
 ἄρ δ' ἄρα τηλέμαχ' ἔπειτα χλῆα βίσατο δῖφρον,
 παρ δ' ἄρα νεορῖδης πεισίστρατ' ὄρχαμ' ἀνδρῶν,
 ἐς δῖφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἠνία λάζετο χόρσιν,
 μάστιγερ δ' ἐλάαν, τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέδιον
 ἐς πεδίον, λιπέτηρ δὲ πύλου αἰπὺ πῖολιέθρον.
 οἳ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
 δύσετό τ' ἠέλιθ', σκιάωντό τε πᾶσαι ἄγραι.
 ἐς φηγάς δ' ἵκοντο διοκλῆθ' ποτὶ δῶμα
 ὑέθ' ὀρπιλόχοιο, τὸν ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 εἴθθα δὲ νύκτ' ἄεσαρ, ὃ δὲ τοῖς παρ ξείνια θῆκεν,
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλ' ἠώς,
 ἵππουσιν ἐξβύγνυσθ' ἀνὰ θ' ἄρματα ποικίλ' ἐβαινον,
 μάστιγε δ' ἐλάαν, τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέδιον,
 ἵξον δ' ἐς πεδίον πυρρηφόρον, εἴθθα δ' ἔπειτα
 ἦνον ὁδόν, τοῖον γὰρ ὑπέκφορον ὠκέες ἵπποι,
 δύσετό τ' ἠέλιθ' σκιάωντό τε πᾶσαι ἄγραι.

Αρὰ μενελάω ξενιδεῖς σιωπῇ πεισιγῆατο κλέμαχος, ἀπαγγέλλει τὰ
 π κατὰ τῆρ ἰθάκηρ ὑπὸ τῆν μνηστῆρων πραπίόμονα, ἔπειτα ἐξηγεῖ-
 ται αὐτῷ ὁ μενέλαος πῶς τοῦ νότου τῆν ἑλλήνων, καὶ τῆς περὶ πρῶτης
 μαντείας, δι' ἧς ἔγνω τὸν ἀγαμέμνονα θάνατον, καὶ ὡς ὁδυσσεὺς παρὰ
 κλυτοῖσιν εἴη. βουλὴ δὲ γίνεται τῆν μνηστῆρων πῶς τοῦ τὸν κλέμαχος ἀνε-
 λείρ, παραμυθεῖται δὲ ἡ ἀθλίω δι' ὀνείρου τῆρ πύρελόπῳ ἐπὶ τῆ τοῦ
 παιδὸς ἀποδημίας δυσχεραίνουσα διὰ εἰδῶλα, ὁμοιωθεῖσα ἰφθίμῃ τῇ τῆς
 πύρελόπης ἀδελφῇ.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Δ. Ο Μ Η Ρ Ο Υ
Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

Δέλτα μᾶθ' ἀμφὶ πατρὸς παρ' ἀτρείδα, λοχῶμεν ὅς ἕως.

Ἰδ' ἴξορ κοίλῳ λακεδαίμονα κητώεσσαρ,
 πρὸς δ' ἄρα δῶματ' ἔλωρ μενελάου κυδαλίμοιο.
 ὅ τὸν δ' εὖρορ δαινυῖτα γάμορ πολλοῖσιν ἔτησιρ,
 ὕετο ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ὧ ἐνὶ οἴκῳ,
 τῆρ μὲν ἀχιλλῆος ῥήξηνος ὕει πέμπερ.
 ἐν τρίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέχετο καὶ κατένδυσεν
 δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμορ ἐξετέλειον,
 τῆρ ἄρ' ὅγ' ἐνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπε νέεσθαι,
 μυρμιδόνων περὶ ἅσιν πόδας κλυτὸν, οἱ σὺρ ἄνασσερ,
 ὕει δὲ σπάρτηθερ ἀλέκτορος ἤγετο κούρῳ,
 ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς μεγαπένθης
 ἐκ δούλης, ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἐφαινον,
 ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγένετο παῖδ' ἔρατεινῷ
 ἐρμιόνῳ, ἡ εἶδος ἔχε χρυσοῦς ἀφροδίτης,

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ὥς οἱ μὲν δ' αἰνῶτο κατ' ὑψιφρέες μέγα δῶμα,
 γείτονες ἡδὲ ἔτα μιν ἐλάου κυδαλίμοιο
 τερόμενοι, μετὰ δὲ σφίρ ἐμέλπετο θεῖος ἄοιδος
 φορμίζων, δαΐων δὲ κυβισκῆρες, κατ' αὐτοὺς
 μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδ' ἰνδύον κατὰ μέσσον,
 τῷ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτότε καὶ ἵππῳ,
 τηλέμαχος θ' ἥρως, καὶ νέστορ θ' ἀγλαὸς υἱὸς
 σῆσαρ, ὃδὲ προμολῶν ἴδετο κρείων ἑτεονόης,
 ὀτρηνὸς θοράκων μιν ἐλάου κυδαλίμοιο,
 βῆ δ' ἱμλὴν ἀπ' ἐλέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
 ἀγχεῦ δ' ἰσάμεν θ', ἔπεα πιδρόοντα προσνύδα.
 ξείνῳ δὴ τινε τῷδε διοτρεφῆς ὦ μιν ἐλκε
 ἄνδρε δύο, γενεὴ δὲ διὸς μέγαλοιο εἵκτηρ,
 ἀλλ' εἴπ' εἰ σφῶν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
 ἢ ἄλλοι πέμπομεν ἱκανέμεν ὅσκι φιλήσῃ.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς μιν ἐλκε θ'.
 οὐ μὲν νήπι θ' ἦν δα βοκθοῖδ' ἐτεανδῶ
 τό περ, ἀτὰρ νῦν μὲν παῖς ὥς νήπια βάζεις,
 ἢ μὲν δὴ νῶι ξεινήια πολλὰ φαγόντε
 ἄλλων ἀνθρώπων δούρ' ἰκόμεθ' αἰκέποθι ζεὺς
 ἐξοπίσω περ πάνσῃ οἷζ' ὕθ', ἀλλὰ λυ' ἵππους
 ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.
 Σὺ φάτ', ὃ δ' ἐκ μέγαροιο δῖεσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
 ὀτρηνούς θοράκοντας ἅμ' ἐσπένει ἐοῖ αὐτῶ,
 οἳ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν, ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 καὶ τοὺς μὲν κατέδυσαν ἐφ' ἵππῳ εἴησι κράτῃσι,
 πάρος δ' ἐβαλον ζεῖας, ἀνὰ δὲ κρῖ λόβκον ἔμιξαν.
 ἄρματα δ' ἐκλιναν περὶ ἐνώπια παμφανόωντα.
 αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον, οἳ δὲ ἰδόντες
 θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέθ' βασιλῆθ',
 ὥς τε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλερ ἢ σελήνης,
 δῶμα κατ' ὑψιφρέες μιν ἐλάου κυδαλίμοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τάρπησεν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν
 ἔς ῥ' ἄσπετον βάντες εὐξέας λούσαντο.
 εὖ δ' ἐπεὶ οὐρ δ' ἔμωα λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ.
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας οὐλὰς βάλον, ἠδὲ χιτῶνας,
 ἔς ῥα θρόνους ἔζοντο παρ' Ἀτρεΐδῳ μνέλαον.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρονσα
 καλῇ χρυσῇ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
 νίψασθαι, παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρονσα.
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα χαριζομένη παρεόντων.
 δαιτρὸς δὲ κρείων πίνακας παρέθηκεν αἰράας
 παντοίῳ, παρὰ δὲ σφί τίθει χρύσεια κύπελλα.
 τῷ καὶ δεικνύμενθ', προσέφη ξανθὸς μνέλαος.
 σίτου δ' ἄμ' ἀπ' ἑοδοῦ καὶ χαίρετο, αὐτὰρ ἐπειτα
 δειπνοῦ πασσαμένη, εἰρησόμεθ' οἵ τινες ἐστὶν
 ἀνδρῶν, οὐ γὰρ σφῶν γε γένεθ' ἀπόλωλε τοκήων,
 ἀλλ' ἀνδρῶν γένεθ' ἐσὲ διωτρεφέων βασιλῆων
 σκηπτούχων, ἐπεὶ οὐκ ἐκακοὶ τοιούσδε τέκοιν.
 ὣς φάτο, καὶ σφίρ νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
 ὅππ' ἐν χορσίῳ ἔλῳ, τὰ ῥά οἱ γέρας πάρεσσαν αὐτῷ.
 οἷδ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα, χαίρας ἰαλλοῦ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιθ' καὶ ἐδητύθ' ἐξ ἔρον ἐντο,
 δὴ τότε τηλέμαχος προσεφώνεε νέστορθ' υἱὸν
 ἄγχι χῶρ κεφαλῇ, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι,
 φράζεο νεστορίδῃ τῷ μῶ κεχαρισμένε θυμῷ,
 χαλκοῦ τε σδροπίῳ καὶ δώματα ἠχήμεντα,
 χρυσοῦ τ' ἠλέκτρον τε, καὶ ἀργείρου ἠδ' ἐλέφαντθ'.
 ζῆυός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεῖς αὐλή,
 ὅσας τέλ' ἄσπετα πολλὰ σέβασμ' ἔχει εἰσορῶντα.
 τοῦδ' ἀγορεύοντος ξυνέτο ξανθὸς μνέλαος,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Τέκνα φίλ', ἦτοι ζῆνι βροτῶν οὐκ ἄντις ἐρίζοι

Ο ΜΗΡΟΥ

ἄθ' ἀνὰ τοὶ γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
 ἀνδρῶν δ' ἤκων τίς μοι ἐρίσεται ἢ καὶ οὐκί
 κτήμασιν, ἢ γὰρ πολλὰ παβῶν, καὶ πόλιν ἐπαληθεῖς
 ἠγαγόμενον ἐν νηυσὶ, καὶ ὁ γδοάτω ἔπει ἤλθορ
 κύπριον φοινίκιον τε, καὶ αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς
 αἰθίοπας θ' ἰκόμιον, καὶ σιδονίους, καὶ ἐρεμβοῖς,
 καὶ λιβύιον, ἵνα τ' ἄρνες ἄφ' ἑρ κεραοὶ τελέθουσι
 τρεῖς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 εἴθ' αὖ μὴ οὔτε ἀναξ ἐπιδευῖς, οὔτε τι ποιμὴν
 τυροῦ καὶ κρεῖων, οὔδ' ἑλκυόροιο γάλακτος,
 ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπ' ἡμετάμορ γάλα θῆσθαι.
 εἴως ἐγὼ πρὸς κείνα πολλὸν βίοτον ξυναγείρω
 ἠλώμιον, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλ' ἔπεφνε
 λάθρη ἀν' ἐπιδόλω οὐλομένης ἀλόχιο.
 ὥς οὐτι χαίρω τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω
 καὶ πατέρων τάδε μέλλει τ' ἀκούμεν, οἳ τινες ὑμῖν
 εἰσὶν, ἐπεὶ μῆλα πόλιν ἐπαθὼν καὶ ἀπώλεσθαι οἶκον,
 εὐμῆλα καὶ ἐτάοντα κεχανδότα, πολλὰ, καὶ ἐσθλά.
 ὧρ' ὄφελον τριτάτην πρὸς ἔχωρ ἐν δώμασι μοῖραν
 ναίειν, οἳ δ' ἄνδρες σοοὶ ἔμμεναι, οἳ τότε ὄλοντο
 τροίην ἐν εὐρείῃ, ἐκὰς ἄρχεσθ' ἱπποβοότιο.
 ἀλλ' ἐμπης πάντας μὴν ὀδυρόμεσθ' καὶ ἀχθῶν,
 πολλὰ κίς ἐν μαγάρουσι καθήμεν ἡμετέροισιν.
 ἄλλο τε μὲν τε γόῳ φρεσὶν ἄτερ πομαὶ ἄλλο τε δ' αἰπὴ
 πανόμαε, αἰψὲρ δὲ κόρη κρυόροιο γόοιο,
 τῇ πάντων οὐ τόσσον ὀδυρόμαε, ἀχνύμενός περ.
 ὥς ἐνός, ὅς τέ μοι ὑπνορ ἀπεχθαίρει καὶ ἐδάδ' ἰω
 μνωομένη, ἐπεὶ οὔτις ἀχαιῶν τόσ' ἐμόγησεν,
 ὅσ' ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἦρατο, τῷ δ' ἄρ' ἐμελλερ
 αὐτῷ κηδεῖν ἐσσεῖσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχ' αἰὲν ἄλγος
 κείνου, ὅπως δὴ δειρὸν ἀποίχεται, οὔδ' ἐπὶ ἴδμεν
 ζῶει ὅγ' ἢ τέθνηκεν, ὀδυρόνται νῦν πον αὐτὸν

λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ ἐχέφρων πῶνελόπεια,
 τηλέμαχος θ' ὅρ' ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
 ὣς φάτο, πῶ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἰμδρον ὦρσε γόοιο.
 δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρός ἀκύνος
 χλαῖναρ πορφυρέην ἄρ' τ' ὀφθαλμοῖν ἀναχῶν
 ἀμφοτέρησι χόρσι, νόησε δέ μιν μενέλαος,
 μδρμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἥ μιν αὐτὸν πατρός ἑάσει ἐπιμνησθῆναι,
 ἢ πρῶτ' ἐξδρέοιτο ἕκαστά τε μυθήσασθαι.
 ἔως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἐκ δ' ἐλένη θαλάμοιο θυώδεσσι ὑφορόφοιο
 ἤλυθερ ἄρτεμιδι χρυσηλεκκάτῳ εἰκῶα.
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀδρήσῃ κλισίῳ εὐτυκτορ ἔθηκερ
 ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρε, μαλκοῖο ἐρίοιο,
 φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τὸν οἱ ἔδωκε
 ἀλκάνδρῃ πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἐναὶ ἐνὶ θήβης
 αἰγυπείης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματα κείται,
 ὃς μενελάῳ δῶκε δὴν ἀργυρέυος ἀσκαμίνθους,
 δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 χωρίς δ' αὖ ἐλένη ἄλοχθ' ὅρε κάλλιμα δῶρα
 χρυσῆντ' ἤλεκκῃτηρ, ταλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὅπασερ
 ἀργύρεον, χρυσῶ δ' ἀπὶ χεῖλεα κεκράαντο,
 τὸν ῥά οἱ ἀμφίπολθ' φυλῶ παρέθηκε φέρουσα,
 νήματθ' ἀσκητοῖο βεβυσμείον, αὐτὰρ ἔπ' αὐτοῦ
 ἤλεκκῃτη τετάνυστο ἰοδνεφές εἶρεθ' ἔχυσα,
 ἔζετο δ' ἐν κλισίῳ ὑπὸ δὲ θρήνης ποσίρ ἦερ,
 αὐτίκα δ' ἢ γ' ἐπέεσσιν πόσιρ ἐρέεινερ ἕκαστα
 ἴδμεν δὴ μενέλαε διοτρεφές, οἳ τινες οἶδε
 αὐδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμιν ἡμέτερον δῶ.
 φεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω, κέλεται δὲ με θυμός.
 οὐ γάρ πω πινά φημι εἰκότα ὥδε ἰδέσθαι,
 οὐτ' ἀνδρ', οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαρ,

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ὥς ὁ δ' ὀδυσσῆος μεγαλήτορος ὕϊ ἔοικε
 τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέος γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
 κεῖνθ' ἀνὴρ ὅτ' ἐμείο κινώπιδος εἵνεκ' ἀχαιοὶ
 ἦλθεθ' ὑπὸ τροίλῳ, πόλεμον θρασυὺν ὀρμαίνοντες.
 Τινὺ δ' ἀπαμειβόμενθ' προσέφη ξανθὸς μενέλαος,
 οὐτῶ νῦν καὶ ἐγὼ νοέω γυνάϊ ὥς σὺ εἴσκεις,
 κείνου γὰρ τοιοῖδε πόδες τοιαῖδε τε χεῖρες,
 ὀφθαλμῶν τε βολαὶ, κεφαλὴ τ' ἐφύπρθε τε χαῖται.
 καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένθ' ἀμφ' ὀδυσσῆϊ
 μυθεόμην, ὅσα κεῖνθ' οἷς ὕσας ἐμόγησεν,
 ἀμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὁ πικνὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυορ εἶβε,
 χλαῖναρ πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνάχων.
 τὸν δ' αὖ νεορίδης πεισίστρατος ἀντίορ ἤνδα,
 ἀτρεΐδῃ μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,
 κείνου μὲν τοι ὁ δ' υἱὸς, ἐτήτυμον ὥς ἀγορεύεις,
 ἀλλὰ σκόφρων ὅστις, νεμεσσάτε δ' ἐνὶ θυμῷ
 ὧ δ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφάνειρ
 ἄντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῦ ὥσπερ πόμεθ' αὐδ' ἡ
 αὐτὰρ ἐμὲ προσέηκε γερήνιθ' ἵπποτα νέωρ.
 τῷ ἅμα πομπὸς ἐπέδαι, ἐέλδετο γὰρ σεῖδέδαι,
 ὄφρα οἱ, ἦτοι ἔπος ὑποθήσεαι, ἥε τι ἔργον,
 πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς παῖς οἰχομένοιο
 ἐν μεγάροισι, ὃ μὴ πολλοὶ ἀοσητῆρες ἔωσιρ,
 ὥς νῦν τηλεμάχῳ ὃ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
 εἴσ', οἳ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιερ κακότητα.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενθ' προσέφη ξανθὸς μενέλαος
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρεθ' υἱὸς ἐμὸν δῶ
 ἴκεθ', ὅς εἵνεκ' ἐμοῖο πολεῖς ἐμόγησεν ἀέθλους,
 καί μιν ἐφίω ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
 ἀργείων, εἰνῶϊρ ὑπὲρ ἄλλα νόστον ἔδωκε
 νηυσὶ θεῶσιν γενέσθαι ὀλύμπιθ' εὐρύοπα ζῶντος,
 καί κεν οἱ ἀργεῖ νᾶσσα πόλιν καὶ δώματ' ἐτόλξα

ἐξ ἰθάκης ἀγαγὼρ σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ὦ,
καὶ πᾶσιρ λχοῖσι μίαν πόλιν ἐξαλκπάξας,
αἱ πόριναιετάρχουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῶ,
καὶ κεθάμ' οὐθάδ' ἐόντες, ἐμισγόμεθ', ὅδε κερήμεας
ἄλλο δὲ κρινε φιλέοντε τε τερπομείω τε
πεῖρ γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλχρ νέφθ' ἀμφεκάλυψερ,
ἀλλὰ τὰ μὲν που μέλχρ ἀγάσεται θεὸς αὐτός,
ὃς κείνορ δύσλωρ, ἀνόσιμωρ οἶωρ ἔθηκερ.

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιρ ὕφ' ἰμόρορ ὤρσε γόοιο.

κλαῖε μὲν ἀργεῖη ἑλένη διὸς ἐκγεγαῦα,
κλαῖε δὲ τηλέμαχος τε καὶ ἀτρεΐδης μονέλαθ'
οὐδ' ἄρα νέσσορθ' ὕος ἀδακρύτῳ ἔχερ ὅσσε,
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸρ ἀμύμονθ' ἀντιλόχοιο,
τόρ ῥ' ἡοῦς ἐκτείνε φαεινῆς ἀγλαὸς ὕος,
τοῦ ὅγ' ἐπιμνηθεὶς ἔπεα πῖδρόεντ' ἀγόρευε.

τρεῖδῃ πῶδ' μὲν σε βροτῶρ πεπνυμνίωρ εἶναι
νέσσορ φάχ' ὁ γέρωρ, ὅτ' ἐπιμνησάμεθα σείω
οἷσιρ ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμιν,
καὶ νῦν εἴπι ποῦ ὅστι πίθοιό μοι, οὐ γὰρ ἔγω γε
τέρπομ' ὀδυρόμενθ' μετὰ δόρπιθ', ἀλλὰ καὶ ἵως
ἔσσεται ἡριγένεια νεμεσώμαί γε μὲν οὐδέρ
κλαίειρ ὃς κε θάνησι βροτῶρ καὶ πότμορ ἑσπιασῇ.
τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶορ οἷζυροῖσι βροτοῖσι,
κείρασαι τε κόμην βαλέειρ τ' ἀποδάκρυ παρειῶρ
καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκερ ἀδελφεὸς οὔτι κήκιστος
ἀργεῖωρ, μέλλεις δὲ σὺ ἰδμεναι οὐ γὰρ ἔγω γε
ἦντῃσ' οὐδὲ ἴδορ, πέρι δ' ἄλλωρ φασὶ γενέσθαι
ἀντίλοχον, πέρι μὲν θείειρ ταχυῶν, ἠδὲ μαχητῆρ.

τόρ δ' ἀπαμειβόμενθ' προσέφη ξανθὸς μονέλαθ'
ὦ φίλ' ἐπεὶ τόσα εἶπες ὅσ' ἂν πεπνυμείθ' ἀνὶ ῥ'
εἴποι καὶ ῥ' ἔξειε, καὶ ὃς προγενέσθ' εἴη,
τοίου γὰρ καὶ πατρός ὃ καὶ πεπνυμνία βάζεις.

καὶ μύθοις τέρπεσθε, εἰκότα γὰρ καταλέξω.
 πάντα μὲν οὐκ ἄρ' ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήσω,
 ὅσοι ὀδυσσῆϊ ταλασίφρονϊ εἰσὶν ἄεθλοι,
 ἀλλ' οἷός τοι ἔρξε καὶ ἔτλη κερτερός ἀνὴρ
 δήμῳ ἐνὶ τρώῳ, ὅθι πάχετε πίματ' ἀχαιοί,
 αὐτὸν μὲρ πληγῆσιν ἀεικελίησι δαμάσας,
 πείρα κακ' ἀμφ' ὁμοισι βαλὼν οἰκῇ ἐοικώς
 ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυν πόλιν εὐρυάγαν,
 ἄλλω δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἦσκε
 δέκτη, ὃς οὐδὲρ τοῖς ἐμὲ ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν,
 πῶ ἴκελ' κατέδυν τρώῳ πόλιν, οἷδ' ἀβάκησεν
 πάντες, ἐγὼ δὲ μὲρ οἷον ἀνέγνωρ, τοῖον ἔοντα.
 καὶ μὲρ ἀνθρώπων, ὃδὲ κέρδοσι νῆα λείπειν,
 ἀλλ' ὅτε δή μὲρ ἐγὼν ἐλόδην, καὶ χροῖον ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσα καὶ ὤμοσιν κερτερόν ὄρκοι,
 μὴ μὲν περὶ ὀδυσσῆα μετὰ τρώεσσ' ἀναφῆναι,
 πρὶν γε τὸν ἐς νῆας τεθοῶς κλισίας τ' ἀφικέσθαι
 καὶ τὸ τε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν ἀχαιῶν,
 πολλοὺς δὲ τρώῳ κτείναντας ταναηκέϊ χαλκῷ,
 ἦλθε μετ' ἀργείους, κατὰ δὲ φρόνιν ἦγαγε πολλὴν,
 ἐνθ' ἄλλαι τρώαί λ' ἐκώκυον, αἰτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖρ', ἐπεὶ ἦδη μοι κραδίη τέτραπτο νείεσθαι
 ἀψ' οἰκόν δ' ἄτηρ δὲ μετέσενον, ἦν ἀφροδίτη
 δῶχ' ὅτε μ' ἦγαγε κείσθαι φίλης ἀπὸ πατρίδ' αἴης
 παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσάμεν θάλαμόν τε πόσιν τε.
 οὗτου δ' ὀνόμενον, οὗτ' ἄρ' φρονέας, οὔτε πείδ' ἔσθαι.
 τῆρ δ' ἀπαμειβόμεν' προσέφη ξανθὸς μινέλαος
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γυναι κατὰ μοῖραν εἶπες.
 ἦδ' ἐμὴν πολέων ἐδάϊον βουλήν τε νόον τε
 ἀνδρῶν ἡρώων πολλῶν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν.
 ἀλλ' οὐπω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ἐφθαλμοῖσιν
 οἷον ὀδυσσῆϊ ταλασίφρονϊ ἔσκε φίλον κῆρ,

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερός ἀνὴρ,
 ἵππῳ ἐνὶ ξυσῶ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
 ἀργείῳ τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 ἦλθες ἔπειτα σὺ κείσε, κελύσμεναι δέ σ' ἔμελλε
 δαίμων, ὅς τρώεσσιρ ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι,
 καὶ τοι δῖφοβῶ θεοείκελ' ἔσπετ' ἰούσῃ.
 τρεῖς δὲ πόρισεῖξας κοῖλον λόχον ἀμφαφώσας
 ἐκ δ' ὄνομα κλήδ' ἰω δαναῶν ὀνώμαζες ἄριστους,
 πάντων ἀργείῳ φωνίῳ ἔϊσκουσ' ἀλόχοισιν,
 αὐτὰρ ὅγ' καὶ τυδείδης καὶ δῖ' Ὀδυσσεύς,
 ἦμονοι ἐν μέσσοισιν, ἀκούσμεν ὥς ἐβόησας,
 νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μνηστῆρα μὲν ὀρμηθέντες
 ἠέξεσθαι ἢ ἐνδοθεὶ ἀΐψ' ὑπακούσαι,
 ἀλλ' Ὀδυσσεύς κατέρυκε καὶ ἔχεθερ ἱεμένους πόρ.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκλιῶ ἔσαρ ὕες ἀχαιῶν,
 ἀντικλῶ δὲ σέ γ' οἷος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
 ἠθελερ, ἀλλ' Ὀδυσσεύς ἐπιμάσσει χόρσιν πίεζε
 νωλεμέως κρατὶρ ἥσι σάωσε δὲ πάντας ἀχαιούς,
 τόφρα δ' ἔχ' ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε παλλὰς ἀθήνη.
 Τὸν δ' αὖτε λέμαχ' ἔπεπνυμέν' ἀντίον ἦνυδα,
 ἀτρεΐδῃ μνηστῆρα διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν.
 ἄλγοι, οὐ γὰρ οἱ πῖτ' ἤρκεσε λυγρὸν ὀλεθρον,
 οὐδ' εἰ οἱ κραδίηγε σιδηρὴ ἐνδοθεὶ ἦεν,
 ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνίῳ τρέπεθ' ἡμέας, ὄφρα κερ ἦδῃ
 ὕπνῳ ὑπὸ γλυκὲρ ὥς τερπώμεθα κοιμηθέντες.
 Ὡς ἔφατ', ἀργεῖη δ' ἑλένη δ' μωῆσι κέλευσε,
 δέ μιν ὕπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν σπρέσαι τ' ἐφύπρθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλάς, καθύπρθε σκαθαι,
 αἳ δ' ἴσαρ ἐκ μεγάροιο, δάθ' μετὰ χόρσιν ἔχουσαι,
 δέμνια δὲ σπρέσαι ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ,
 οἳ μὲν ἄρ' ἐν περὶ οὐδ' ὁμῶς δόμον αὐτόθι κοιμήσαντο,

τηλέμαχ' ὅθ' ἦρως, καὶ νέστορος ἀγλαὸς υἱός.
 ἀτρεΐδης δὲ κἀθόβιδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
 παρ δ' ἐλένη τανύπεπλ' ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
 ἤμ' δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλ' ἠώς,
 ὦρνυτ' ἄρ' ἐξὸ νῆφι βολῶ ἀγαθὸς μινέλαι' ἄντηρ
 εἴματα ἰσάμεν', ποδὶ δὲ ξίφ' ὄξυ θέτ' ὦμω,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 βῆ δ' ἱμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ' ἐναλίγκι' ἄντηρ
 τηλεμάχῳ δὲ παρίζερ, ἔπ' τ' ἔφατ' ἐκτ' ὀνόμαζε.
 τί πτε δέ σε χρεὼ δαῖτ' ἠγάγε τηλέμαχ' ἦρως
 ἐς λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 δῆμιον ἢ ἰδιον, τό δέ μοι νημόρτες ἐνίασε.
 Τὸν δ' αὖ τηλέμαχ' πεπνυμέν' ἀντίορ ἠνυδα.
 ἀτρεΐδης μινέλαιε διοτρεφὲς ὄρχα μελαῶν,
 ἦλυθ' οἱ πινὰ μοι κληιδόνα πατρὸς ἐνίασσι
 ἐοδὶς καὶ μοι οἶκος, ὅλωλε δὲ πύονα ἔργα.
 δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖ' ὁμός, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 μήλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βούς,
 μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβριον ὕβριμ' ἔχοντες,
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἶκ' ἐθέλησθα,
 κείνου λυγρὸν ὀλεθρον ἀνίσταίρ, εἰ που ὁπώπας
 ὀφθαλμοῖσι τελοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἀκουσας
 πλάζομένου, ποδὶ γὰρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ,
 μηδέ τι μ' αἰδομένο' μελίσσεο μή δ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατὰλεξον, ὅπως ἦνθησας ὁπώπης
 λίσσομαι, εἴ ποτέ τοι τι πατὴρ ἔμος ἐολὸς ὀδυσσεύς,
 ἢ ἔπ', ἢ ἐπ' ἔργον ὑποσὰς ἐξετέλεσσε
 δῆμω ἐνὶ τρώωρ, ὅθι πάχετε πῆματ' ἀχαιοί,
 τῶν νῦν μοι μνηστῆαι, καὶ μοι νημόρτες ἐνίασε.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς μινέλαι' ἄντηρ.
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρον' ἀνδρὸς ἐρ' εὐνῇ
 ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτεῖ ἔοντες,

ὥς δ' ὅπ' ὅτ' ἐρξυλόχῳ ἔλαφ' ὅ κ' κρατεροῖο λέοντος
 νεβροῦς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθίνους
 κνημὸν ἐξδρέησι, καὶ ἄγχεα ποίηοντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐλὺ εἰσὶ λυθερὸν ἐνὶ νῶ,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιρ' ἀεικέα πότμον ἐφῆκερ.
 ὥς ὀδυσσεὺς κείνοισιρ' ἀεικέα πότμον ἐφῆσει,
 αἱ γὰρ ῥ' οὖν τε πάτερ, καὶ ἀθιναίη καὶ ἀπολλοῦ.
 τοῖ' ὅτ' ἐὼρ, οἱ' ὅτ' ἐὼρ, ἐὼρ ἐκτιμένη ἐνὶ λείῳ.
 ἐξ ἔριδος φιλομηλείδῃ ἐπ' ἀλκίσιρ' ἀνασῆς,
 καὶ δ' ἔβαλε κρατὶ δ' ὥς, κεχάροντο δ' πάντες ἄχαιοι.
 τοῖ' ὅτ' ἐὼρ, μνηστῆρσιρ' ὁμιλήσειρ' ὀδυσσεὺς,
 πάντες κ' ὠκύμοροι τε γενοῖατο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ' ἄμ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι οὐκ ἄρ' ἔγωγε,
 ἀλλὰ πάρεξ εἵποιμι παρακλιδὸρ, οὐδ' ἄπατήσω,
 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι εἶπε γέρον ἄλι' ὅτ' νημδότης,
 τῷ οὐδ' ἐρ τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικλύσω,
 αἰγὴ πῖω μ' ἐπὶ δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔχον, ἐπεὶ οὐ σφίρ' ἔρεξα τελήεσσας ἐκὰ τόλβας,
 οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.
 νῆσος ἔπειτα τις ὄβρι, πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ
 αἰγὴ πῖου προπάροιθε, φάρορ δ' ἐκ κλήσκουσι,
 τόσσον ἀνδρῶν, ὅσσον τε πανημδρίη γλαφυρῇ νηῦς,
 ἥνυσον, ἥ λιγὺς οὐρ' ὅτ' ἐπιπνείησιρ' ὀπίσθιν.
 ἐν δὲ λιμένι εὐορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας εἶσας
 εἰς πόντον βάλλουσιρ', ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 ἐνθα μ', εἰοίκοσιρ' ἡματ' ἔχον θεοὶ, οὐδ' ἐπ' οὐροί
 πνείοντες φαίνονθ' ἄλιεες, οἳ ῥά τε νηῶν
 πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 καὶ νύ κε νῆα πάντα κατέφθιτο καὶ μὲν ἄνδρῶν,
 εἰ μή τις με θεῶν ὠλοφύρατο καὶ μ' ἐλέησερ,
 πρῶτέ τ' ἰφθίμου θυγάτηρ ἄλίοιο γέροντος
 εἰδοθήη, τῇ γὰρ ῥά μάλιστ' ἀγε θυμὸν ὠρίνα,

ἢ μ' οἶω ἔρροντι σωλῶτετο νόσφιρ ἑταίρων.
 αἰεὶ γὰρ πρὸ νῆσορ ἀλώμενοι ἰχθυάσκορ
 γναμπῖοις ἀγκίστροισι, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
 ἢ δ' ἐμεῦ ἄγχι σᾶσα, ἔπος φάτο φώνησέν τε.
 νήπι' εἰς ὧ ξεῖνε λίλῳ τόσσρ, ἢ ἑ χαλίφρωρ,
 ἢ ἑκώρ μεθίεις, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάχωρ,
 ὥς δ' ἡ δὴ θ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδ' ἐπὶ τέκμωρ
 εὐρέμεναι διυῖασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
 ὣς ἔφατ' αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμεν' ἔπειτα προσέειπερ,
 ἐκ μὲν τοι ἐρέω ἦτις σὺ πῶρ ἐσσι θεάων,
 ὥς ἐγὼ οὐτι ἐκώρ κατερύκομαι. ἀλλ' ἄννυ μέλλω
 ἀθανάτους ἀλιτέδαι, οἳ οὐρανὸν εὐρυὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ σὺ πῶρ μοι εἰπὲ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
 ὅς τις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδῃσε κελεύθου.
 νότονθ', ὥς ἐπὶ πόντορ ἐλδύσομαι ἰχθυόοντα.
 ὣς ἔφαμιν, ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
 τοί γὰρ ἀγὼ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω,
 πωλεῖται τις δεῦρο γέρωρ ἄλι' ἢ νημόρτης,
 ἀθάναθ' ἔπειτα πρῶτενς αἰγυπῖ' ὅς τε θαλάσσης
 πάσης βούθεα οἶδε ποσειδάων' ὑποδμῶς
 τὸν δέ τ' ἐμὸν φασιρ πατέρ' ἐμμεναι, ἠδὲ τεκέσθαι,
 τὸν εἰπὼς σὺ διυῖαιο λοχησάμεν' ἔλεα βέβηται,
 ὅς κεν τοι εἴπῃσι ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
 νότονθ' ὥς ἐπὶ πόντορ ἐλδύσεαι ἰχθυόοντα,
 καὶ δέ κε τοι εἴπῃσι διοτρεφὲς αἰὲρ ἐθέλησθαι,
 ὅ, τί τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθὸν τε τέτυκται
 οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
 ὣς ἔφατ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμεν' ἔπειτα προσέειπερ.
 αὐτὴ νῦν φράξθαι σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
 μή πως με περὶ οἶδ' ἢ ἑ προσδαίεις ἀλέηται,
 ἀργαλέ' ἔστι γάρ τ' ἐπὶ θεὸς βροτῶν ἀνδρῶν δαμῆναι,
 ὥς ἐφάμην, ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων.

τοι γὰρ ἐγὼ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω,
 ἦμος δ' ἠέλιος μέσση οὐρανόρ' ἀμφιβέβηκει.
 τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἴσι γέρον ἄλιος νημόρτης.
 πνοιῇ ὑπὸ ζεφύροιο μελαίνῃ φρικὴ καλυφθεῖς,
 ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμάται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσι.
 ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἀλοσύδνης
 ἀθρόαι βίδουσιρ πολίης ἁλὸς ἐξαναδύσαι,
 πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβοθέος ὀλμήν.
 εἴθ' αὖ σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφι
 εὐνάσω ἐξέης, σὺ δ' εὖ κρίνασαι ἐτάρους
 τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν εὐσέλμοισιρ ἄριστοι,
 πάντα δέ τοι ἐρέω ἐλοφάϊα ταῖο γέροντες,
 φῶκαι μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἐπίσιρ.
 αὐτὰρ ἐπὶ πᾶσας πεμπάσσεται, ἡ δὲ ἴδῃται,
 λέξεται δ' ἐν μέσσησι νομβὺς ὥς πῶεσι μήλωρ,
 τὸν μὲν ἐπὶ πᾶσι πρῶτα καθόνηθ' ἴδῃται,
 καὶ τότε τ' ἐπειθ' ὕμιν μελέτω κάρτεος τε βίη τε.
 αἴθι δ' ἵχθιν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενον πρὸς ἀλύξαι,
 πάντα δὲ γινόμενα πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
 ἔρπετά γίνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδάες πῦρ,
 ὑμεῖς δ' ἀσεμφές ἐχέμεν μάλλιν' ἢ πείθειρ.
 ἀλλ' ὅτε κεν δῆσ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσιρ,
 τοῖσ' ἐὼρ οἳ οὐ κε κατὰ θύοντα ἴδῃται.
 καὶ τότε δὴ χέει τε βίης, λῦσαι τε γέροντα
 ἥρως, εἶρεται δὲ θεῶν, ὅς τις σε χαλέπῃι.
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλόσσαι ἰχθυόοντα.
 ὧς εἰποῦς, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα,
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν φαιμάθοισιρ,
 ἦϊα, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἡ δὲ θάλασσαρ,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεθ', ἐπιτ' ἤλυθεν ἀμβρασίη νύξ,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλῳ ἠώς.
 καὶ τό τε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 ἦν ποχλὰ θεοὺς γοιγνόμενῳ, αὐτὰρ ἑταίρους
 τρεῖς ἄγορ, οἷσι μάλιστα πεποιθεὰ πᾶσαρ ἐπ' ἰθιῷ,
 τόφρα δ' ἄρ' ἦγ' ὑποδύσα θαλάσσης εὐρεὰ κόλπον,
 τέσσαρα φωκῶν ἐκ πόντου δέρματ' ἐνεικε,
 πάντα δ' ἔσαρνεόλαρτα, δόλορ δ' ἐπεμνήδετο πατεῖ.
 εὐνὰς δ' ἐν φαμάθοισι διαγλάφας ἀλκήσιρ,
 ἦτο μόνουσ', ἡμεῖς δὲ μάλα χεδὼν ἤλθομεν αὐτῆς,
 ἐξείης δ' εὐνησε, βάλλον δ' ἐπὶ δέρμα ἐκείτω.
 κείθι δὴ αἰνότατος λόχῳ ἔπλετο, τείρε γὰρ αἰνῶς,
 φωκῶν ἀλιοτρεφῶν ὀλοώτατ' ὀδμή.
 τίς γὰρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κῆει κοιμηθεῖη.
 ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε καὶ ἐφράσσατο μέγ' ὄνειαρ.
 ἀμβροσίῳ ὑπὸ ῥίνα ἐκείτω θῆκε φέρουσα
 ἠδὲ μάλα πνείουσαρ, ὀλεσσε δὲ κήτεῳ ὀδμῶ,
 πᾶσαρ δ' ἠοίῳ μένομεν τετλήοτι θυμῷ
 φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἤλθορ ἀοχλῆες, αἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξῆς ἠυνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 εὐδιῶ δ' ὁ γέρωρ ἤλθ' ἐξ ἁλὸς, εὐρε δὲ φῶκαι
 ζατρεφῆας, πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λίκτο δ' ἀριθμόρ,
 εὐ δ' ἡμέας πρῶτους λέγε κήτεσιρ, οὐδέ τι θυμῷ
 ὦϊθι δόλορ εἶναι, ἔπειτα δὲ λίκτο καὶ αὐτὸς,
 ἡμεῖς δ' ἰάχυντες ἐπεσούμεθ' ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 βάλλομεν, οὐδ' ὁ γέρωρ δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
 ἀλλ' ἦτοι πρῶτιστα λέωρ γένετ' ἠυγένειῳ,
 αὐτὰρ ἔπειτα δράκωρ, καὶ πάρδαλις, ἠδ' ἐ μέγας σῦς,
 γένετο δ' ὑγρὸν ὕδαρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτελλον.
 ἡμεῖς δ' ἀσεμφῶς ἔχομεν τετλήοτι θυμῷ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρωρ ὀλοφῶϊα εἰδῶς
 καὶ τό τε δὴ μ' ἐπέεσιρ ἀνειρόμενῳ πρὸς εἰπερ,
 τίς νῦν τοι ἀτρίως ὑέ θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,

ὄφρα μ' ἔλοισ ἀέκοντα λοχισάμενθ', τέο σε χρεῖ.
 Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενθ' προσέειπον,
 οἶδα γέροντί με ταῦτα παρὰ τροπέωρ ἐρεΐνεις,
 ὥς δ' ἡ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμων
 εὐρέμεναι δυνάμαι, μινύθει δέ μοι εὐδοθερ ἦτορ.
 ἀλλὰ σύ περ μοι εἰπὲ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
 ὅς τις μ' ἀθανάτωρ πεδάα καὶ ἔδκε κελεύθου,
 νόστονθ' ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 Ως ἔφάμην, ὁ δ' ἐμ' αὖτις ἀμειβόμενθ' προσέειπε.
 ἀλλὰ μάλ' ὠφελῆες δίί τ', ἄλλοι σὶν τε θεοῖσιν
 ῥέξας ἰδρὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
 σιῶ' ἐς πατρίδ' ἴκοιο, πλέωρ ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 οὐ γὰρ τοι πεῖρ μοῖρα φίλους τ' ἰδέειρ καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον εὐκτίμονορ καὶ σιῶ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
 πεῖρ γ' ὅτ' ἄρ' αἰγυπῆιοι διπετέεθ' ποταμοῖο
 αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἰδρὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι τοὶ οὐρανὸν εὐρυὸν ἔχουσιν,
 καὶ τό τε τοι δάσουσιν ὁδοὶ θεοί, ἦν σὺ μονοιῶς.
 Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 οὐνεκά μ' αὖτις ἀνωγερ ἐπ' ἠδρῳιδέα πόντον
 αἰγυπῆϊορ δ' ἵεναι, δολιχὴν δόδον ἀρχαλέω τε.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενθ' προσέειπον.
 ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω γέρον, ὥς σὺ κελεύεις
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατὰ λεξορ,
 εἰ πάντες σιῶν νηυσὶν ἀπήμενες ἦλθορ ἀχαιοί,
 οὓς νέσσορ καὶ ἐγὼ λίπομεν τροίηθον ἰόντες,
 ἦε τις ὦλετ' ὀλέθρῳ ἀδούκῃ ἧς ἐπὶ νηὸς,
 ἦε φίλων ἐν χόρσιν, ἐπεὶ πόλεμος πολὺ πῶσσερ.
 Ως ἔφάμην, ὁ δ' ἐμ' αὖτις ἀμειβόμενθ' προσέειπε.
 ἀτρείδῃ, μή με ταῦτα δαΐρεαι, οὐδέ τι σε χρεῖ
 ἴδμεναι, οὐδέ σε δαΐναι ἐμὸν νόον, οὐδέ σε φημί
 δινὸν ἀκλαυστορ ἔσεσθαι, ἐπεὶ ἐγὼ πάντα πύθηναι

πολλοὶ γὰρ τῶν δὲ δάμνι, πολλοὶ δὲ λίποντο.
 ἄρχοι δ' αὖ δύο μῦνοι ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ἐν νότῳ ἀπόλοντο, μάχη δέ τι καὶ σὺ παρῆδα.
 εἰς δ' ἐπὶ πούζῳος κατερύκεται εὐρεῖ πόντῳ,
 αἶας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμνη δολιχερέτμοισι,
 γυρῆσι μὲν πρῶτα ποσειδάωρ ἐπέλασσε
 πέτρησιρ μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης.
 καὶ νύκερ ἐκφυγε κῆρα καὶ ἐκχθόμονος πόρ' ἀθήνη,
 εἰ μὴ ὑπὸρφίαλορ ἐπ' ᾧ ἄκβαλε, καὶ μέγ' ἀάδῃ.
 φῆρ' ἀέκητι θεῶν φυγέειρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
 τοῦδε ποσειδάωρ μεγάλ' ἐκλυερ αὐδήσαντ' ᾧ.
 αὐτίκ' ἐπειτα τρίαῖναν ἑλὼρ χόρσισι βαρῆσιρ,
 ἤλασσε γυραίῳ πέτρῳ, ἀποδ' ἐχισερ αὐτήρ.
 καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μέινει, τὸ δὲ τρύφῳ ἔμπεσε πόντῳ.
 τῷ δ' αἶας τὸ πρῶτον ἐφεζόμεν' ᾧ μέγ' ἀάδῃ.
 τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
 ὥς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλερ, ἐπεὶ πῖερ ἀλμυρὸν ὕδαρ.
 σὸς δὲ που ἐκφυγε κῆρας ἀδελφεός. ἦ δ' ὑπάλυξερ
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι σάωσε δὲ πότνια ἦρη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μαλειάωρ ὄρ' αἰπὺ
 ἵξεσθαι, τότε δὴ μὴρ ἀναρπάξασα θυέλλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόοντα φέρερ μεγάλῃ σενάχυντα
 ἀγροῦ ἐπ' ἐχαπὶν ὅθι δώματα ναῖε θυέσης
 τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε ἔναε θυεστιάδης αἰγιάδος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείθερ ἐφαίνετο νόσος ἀπήμων.
 ἀψ δὲ θεοὶ οὐρον σρέφαρ καὶ οἴκαδ' ἵκοντο.
 ἦ τοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης.
 καὶ κύνει ἀπτόμεν' ᾧ ἦρ πατρίδα, πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 δάκρυα θόρμα χέοντ' ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
 τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὅρ' ῥα καθείσεν
 αἰγιάδος δολόμητις ἄγῳρ, ὑποδ' ἔχετο μιοδὸρ,
 χρυσοῦ δοιὰ τάλκυντα, φύλασσε δ' ὄγ' εἰς ἐνιαυτὸν,

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

μή' ἐ λάθοι παριῶρ, μνήσαι το δ' ἐ θούριδος ἀλκῆς.
 βῆ δ' ἴμεν ἀπ' ἐλέωρ πρὸς δῶματα ποιμένι λαῶν.
 αὐτίκ' αἰγιάδος δολίῳ ἐφράσσατο τέχνῳ.
 κρινάμενθ' κατὰ δῆμον εἴκοσι φῶτας ἀρίστους,
 εἶσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσαι.
 αὐτὰρ ὅ, βῆ καλέωρ ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
 ἵπποισι καὶ ὄχεσφιρ ἀεικέα μορμυρίζων.
 τὸν δ' οὐκ εἶδ' ὅτ' ὀλεθρον ἀνήγαγε καὶ κατέπεφνε
 δειπνίσσας, ὥς τις τε κατέκτανε βοῦρ ἐπὶ φάτνῃ.
 οὐδὲ τις ἀτρεΐδω ἐτάρωρ λίπεθ' οἳ οἱ ἐποντο,
 οὐδέ τις αἰγιάδου, ἀλλ' ἔκταθερ ἐν μεγάροισιν.
 ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάδην φίλον ἦτορ,
 κλαῖον δ' ἔρ' ἱαμάθοισι καθήμενθ', ὅδ' ἐνυ μοι κῆρ
 ἦθελ' ἐπιζώειρ καὶ ὄραρ φάσθ' ἠελίοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαῖωρ τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέθην
 δὴ τὸ τε με προσέειπε γέρωρ ἄλιθ' νημόρτης.
 μηκέτι ἀτρέσθ' ὑέ πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
 κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἀνυσίρ τινα δῆορμιν, ἀλλὰ τάχιστα
 πείρα, ὅπως κερ δὴ σιωπατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
 ἦ γὰρ μιν ζῶον γε κινήσεται, ἢ κερ ὀρέσῃς
 κτεῖνερ ὑποφθάμενθ', σὺ δέ κερ τάφῳ ἀντιβολήσῃς.
 ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοι κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ,
 αὐτίς ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ πόνρ ἰάνθη.
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πιδρόεντα προσκύνει,
 τούτους μὲν δὴ οἶδα, σὺ δ' ἐτρίτορ ἄνδρ' ὀνόμαζε,
 ὅς τις ἐπιζῶος κατερύκεται εὐρεῖ πόντῳ,
 ἢ ἐθανῶρ, ἐθέλω δ' ἐκαὶ ἀχνύμενός πόνρ ἀκοῦσαι.
 ὣς ἐφάμην, ὁ δ' ἐμ' αὐτίς ἀμειβόμενθ' προσέειπε.
 υἱὸς λάρεσσι θάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων,
 τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλάρῳ κατὰ δάκρυ χέοντα
 νύμφης ἐν μεγάροισι καλυψεύς, ἢ μιν ἀνάγκη
 ἶχει, ὃ δ' οὐδ' αὖτά ται ἦρ πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.

οὐ γὰρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἐτάῃροι.
οἱ κέρμιρ πέμποιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
σοὶ δ' οὐθέσφατόρ ὅσι διοτρεφὲς ὦ μνέλαχε,
ἄργει ἐρ' ἵπποβότῳ θανέειρ, καὶ πότμον ἐπιασείρ.
ἀλλὰ σ' ἐς ἡλύσιορ πεδίορ, καὶ πείρατα γαίης,
ἄθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς ῥαδάμανθυσ,
τῇ πόρ ῥήϊσσι βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν,
οὐ νιφετὸς, οὐτ' ἄρ χειμῶν πολὺς, οὐτ' ἐπὶ ποτ' ὄμβρος,
ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λιγυπνείοντασ' ἀήτας,
ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειρ ἀνθρώπους,
οὐνεκ' ἔχεις ἐλένιω, καὶ σφιν γαμβρὸς δῖ' ἔσσι.

Ως εἰπὼν, ὑπὸ πόντορ ἐδύσατο κυμαίνοντα.

αὐτὰρ ἐγὼρ ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν,
ἦια, πολλὰ δέ μοι ἠραδίη πόρφυρε κίοντι,
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομιν ἠδὲ θάλασσαν,
δῶρον θ' ὀπλισάμεθ', ἐπὶ θ' ἤλυθερ ἄμβροσὶ νύξ.
δὴ τότε κοιμήθημιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλ' ἠώς,
νῆας μὲν πᾶμπρωτορ ἐρύσσαμιν εἰς ἄλγ' ἰῶν,
ὧν δ' ἰστούς τιθέμεθα, καὶ ἰσία νηυσὶν εἶσης,
ὧν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθισον.
ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλγ' τύπτορ ἐρετμοῖς,
ἅψ δ' εἰς αἰγυπῖοιο διπετέ' ποταμοῖο
σῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τελέεσσας ἐκ τὸμβας,
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἔόντων,
χεῦ' ἄγαμεμνονι τὸμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέ' ᾖ εἴη.
ταῦτα τελευτήσας νεόμιν, ἔδοσαν δέ μοι οὔρορ
ἄθάνατοι, τοίμ' ὦκα φίλιν ἐς πατρίδ' ἐπεμφαρ,
ἀλλὰ γε νυῦ ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
ὄφρα κερ εὐδεκέτη τε δυνωδεκέτη τε γένηται,
καὶ τότε σ' εὐπέμψω, δώσω δέ τοι ἄγλα δῶρα

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

τρεῖς ἵππους καὶ δῖφρον εὐξοορ, αὐτὰρ ἔπειτα
 δώσω καλὸν ἄλειςον, ἵνα σὺν δόδα θεοῖσι
 ἀθανάτοισι, ἐμέθερ μεμνημένῳ ἡμάτα πάντα.
 Τὸρ δ' αὖ Τηλέμαχ' πεπνυμένῳ ἀντίορ ἔνυδα.
 ἀτρεΐδῃ, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον εὐθάλ' ἔρυνε.
 καὶ γὰρ κ' εἰς εὐκαιτὸρ γὰρ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην
 ἡμῶν, οὐδ' ἐκεῖ οἶκον ἔλοι πόθ' ὅθ' οὐδ' ἐτοκῆωρ.
 αὐπνος γὰρ μύθοισι, ἔπεσσί τε σοῖσι ἀκούωρ
 τέρπομαι, ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
 εὐπύλω ἡγαθέη. σὺ δὲ με χρόνον εὐθάλ' ἔρυνεις,
 δῶρορ δ' ὅ π' ἴκε μοι δόιης κειμήλιον ἔσω,
 ἵππους δ' εἰς ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 εὐθάδε λείψω ἄγαλμα, σὺ γὰρ περὶ οἴοι ἀνάσσης
 εὐρέῃ, ὥ ἐνὶ μὲν λωτὸς πολὺς, εὐδὲ κύπειρον,
 πυροί τε, ζεαί τε, ἡδ' εὐρυφυῆς κρήνη κὼρ
 εὐδ' ἰθάκη, οὔτ' ἄρ' ὁρόμοι εὐρέες οὔτε τι λειμῶν
 αἰγίβοτος καὶ μάλαρ ἐπ' ἥρατος ἵπποβοτοιο
 οὐ γὰρ τις νήσωρ ἵππῃ λυγρῷ οὐδ' εὐλείμων,
 αἶθ' ἀλὶ κεκλίσσεται, ἰθάκη δὲ τε καὶ πρὸ πασέων.
 ὣς φάτο, μέδοντες δὲ βολὴν ἄγαθὸς μνέλαος.
 χεῖρὶ τέ μιν κατέρεξερ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζεν,
 αἶματ' εἰς ἀγαθοῖο φίλον τέκος, οἱ ἀγορεύεις,
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μετασκήσω, δῶμαι γάρ.
 δώσω δ' ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται
 δώσω, ὃ καλῆστορ καὶ τιμνέσαστορ ὄβρις,
 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον, ἀργῦρε' δὲ
 ἔστιν ἅπας χρυσῷ δ' ἐπιχρῖλεα κεκράανται,
 ἔργον δ' ἡφ' ἅτοιον, πόρερ δὲ ἐφάειδμος ἥρως
 σιδονίωρ βασιλεὺς, ὅθ' ἴος δόμος ἀμφεκάλυψεν
 κῆτε μενοσκήπαντα, τεῖον δ' ἐθέλω τόλ' ὀπάσαι.
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀχλὺς ἀγόρευον.

δαυτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαρ θείου βασιλῆος.
 οἳ δ' ἦγον μὲν μῆλα. φέρον δ' εὐήνορα οἶνον.
 οἷτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἐνεικαν.
 ὥς οἱ μὲν πόδι δῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο,
 μνηστῆρες δὲ πάροισιν ὀδυσσῆος μεγάροιο
 δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέησιν ἱέντες
 ἐντυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι πόρ πάρος ὕβριρ' ἔχεσκορ.
 ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ εὐρύμαχος θεοειδής,
 ἀρχοὶ μνηστῆρων, ἀρετῆς δ' ἔσαρ' ἔξοχ' ἀριστοί.
 τοῖς δ' ὕος φρονίοιο νοήμων ἐβύθον ἐλθὼν,
 ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπερ.
 ἀντένο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν ἢ καὶ οὐκί,
 ὅππότε τηλέμαχος νείτ' ἐκ πύλου ἡμαθόεντος.
 νῆά μοι οἴχετ' ἄγων, ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνεται αὐτῆς
 ἥλι δ' ἐς εὐρύχωρον διαβήμεναι, εἴθαι μοι ἵπποι
 δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαδρῆοι
 ἀδμήτες, τῶν κεν τιν' ἐλχυσάμενος δαμασαίμην.
 ὣς ἔφατ', οἳ δ' ἀνὰ θυμοῖον ἐθάμβεον, οὐ γὰρ ἔφαντο
 ἐς πύλον οἴχεσθαι νηλήϊον, ἀλλὰ πον αὐτοῦ
 ἀγρῶν ἢ μῆλοισι παρέμμεναι. ἢ ἐσβώτη.
 Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοος προσέφη εὐπείθεος ὕος.
 νημόρτες μοι εἴσωε πότ' ὦχετο, καὶ τίνες αὐτῷ
 κοῦροι ἔποντ' ἰθάκης ἐξάϊρετοι, ἢ οἱ αὐτῷ,
 θῆτες τε, δμῶες τε δυνάϊτό τε καὶ τὸ τελέεσσαι.
 καί μοι τοῦτ' ἀγρόβυσσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ
 ἥσε βίη ἀέκοντος ἀπνύρατο νῆα μέλαιναν.
 ἢ ἐκώρ οἱ δῶκες, ἐπεὶ περ σπινύξατο μύθος.
 Τὸν δ' ὕος φρονίοιο νοήμων ἀντίορ' ἵστα.
 αὐτὸς ἐκώρ οἱ δῶκε, τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
 ὅππότε ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχωρ μελεδήματα θυμῷ
 αἰτίῃ, χαλεπὸν κεν ἀνήνασσε δόσιρ' εἴη.

ΟΜΗΡΟΥ

κούροι δ' οἱ κατὰ δῆμον ἀρισβόουσι μεθ' ἡμέας
 οἳ οἱ ἔποντ' ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντα ἐνόησα
 μύτορα ἢ θεῶν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἔωκει.
 ἀλλὰ τὸ θαυμάζω, ἴδωρ σιθάδε μύτορα δῖον.
 χθιζὸρ ὑπ' ἡϊόν, τότε δ' ἔμβη νηὶ πύλονδε.
 ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
 τοῖσι δ' ἀμφοτέροισι ἀγάσσατο θυμὸς ἀγλῶος.
 μνηστῆρες δ' ἀμυδίς κἀθισαὶ καὶ παῦσα κέθλων.
 τοῖσι δ' ἀντίνοθ' μετέφη εὐπείθεθ' ἰός.
 ἀχνύμενοθ', μενέθ' δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναί
 πίπλαντ' ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτηρ.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπὲρ φιάλως ἐτελέεσθαι.
 τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδε, φάρμν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι
 ἐκ τοσσῶν δ' ἀέκητι νέθ' παῖς οἴχεται αὐτῶς
 νῆα ἐρυσσάμενοθ', κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
 ἄρξει καὶ προτέρῳ κακὸν ἔμμεναι. ἀλλὰ οἳ αὐτῷ,
 ἥδ' ὁλέσειε βίῳ, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θολὴν καὶ εἰκοσ' ἑταίρους
 ὄφρα μιν αὐτὸν ἴοντα λοχήσομαι, ἦδ' ἐφυλάξω
 ἐν πορθμῷ ἰθάκης τε σάμοιο τε παμπалоέσης.
 ὧς ἄρ' ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἢ δ' ἐκέλευον.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀναστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσσῆθ'.
 οὐδ' ἄρα πῖνε λόπεια πολὺν χρόνον ἤεν ἄπυστος
 μύθοισι, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμβον.
 κῆρυξ γάρ οἱ εἶπε μέδων ὅς ἐπ' ἐθέτα βουλὰς
 αὐλῆς ἐκ τὸς ἑῶν, οἳ δ' ἐνδοθι μήτηρ ὕφαινον.
 βῆ δ' ἴμεν ἀγέλεω διὰ δώματα πῖνε λοπείην.
 τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσκύνει πῖνε λόπεια.
 Κῦρυξ, τί πῃ δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγανοί,
 ἦ, εἰπέ μιναι δ' μωῆσιρ Ὀδυσσῆθ' θείοιο

ἔργων πάνσασθαι σφίσι δ' αὐτοῖς δ' αὖτα πένεσθαι,
 μὴ μνησέναντες, μή δ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες,
 ὕστατα καὶ πύματα νυκτὶν ἐνθάδε δειπνήσειαν.
 οἷθ' ἄμ' ἀγειρόμενοι, βίοτον κατακείρετε πολλόν,
 κτῆσιν τηλεμάχοιο δαΐφρονος, οὐδέ τι πατρῶν
 ὑμετέρων τὸ πρόσθερ ἀκούετε παῖδες ἔοντες
 οἷθ' ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν
 οὔτε τινα ῥέξας ἐξάισιον, οὔτε τι εἰπὼν
 ἐν δῆμῳ, ἢ τ' ἐπὶ δῖκῃ θείῳ βασιλῆϊ
 ἄλλοι κ' ἐχθαίρησι βροτῶν ἄλλοι κε φιλοῖν.
 κείνῳ δ' οὐποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρ' ἐώργει.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
 φαίνεται, οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθερ εὐδργέων.
 Τὼ δ' αὖτε προσέειπε μέδων πεπνυμένα εἰδώς.
 εἰ γὰρ δὴ βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη,
 ἀλλὰ πολὺ μείζον τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
 μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε κρονίῳ.
 τηλέμαχος μεμάσσι κατακτάμεν ὅξ' εἴ χαλκῷ,
 οἷκαδε νεισόμενον, ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρός ἀκουῖν
 ἐς πύλον ἠγαθέϊον, ἢ δ' ἐς λακεδαίμονα δῖαν.
 ὣς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 δῶ δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 δακρυόφιρ πλεῖσθερ, θαλδρὴ δέ οἱ ἔχετο φωνή,
 ὃ φέ δέ δῆμιρ' ἐπεσὶν ἀμειβομένη προσέειπε.
 κῆρυξ, τί πτε δὴ μοι πάντ' οἷχεται οὐδέ τι μιν χρεῶ
 νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν αἶθ' ἄλως ἵπποι
 ἄνδράσι γίγνονται, πόρῳσι δὲ πουλίῳ ἐφ' ὕγρῳ,
 ἢ ἵνα μὴ δ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται.
 Τὼ δ' ἠμείβετ' ἐπειτα μέδων πεπνυμένα εἰδώς,
 οὐκ οἷ δ' εἴ τις μιν θεὸς ὤρορερ, ἢ ἔκαστ' αὐτοῦ
 θυμὸς ἐφρμήθη ἱμνῷ ἐς πύλον, ὃ φρα πύθηται

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

πατρός εοῦ, ἢ νόστον. ἢ ὅρτινα πότμον ἐπέφωεν.
 Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμα δούσῃθ'.
 τῆρ δ' ἄχθ' ἀμφεχύθη θυμοφθόρον ἔλ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δίφρῳ ἐφ' ἕδραι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἔοντα
 ἄλλ' ἄρ' ἐπ' οὐλοῦ ἵξε πολυκμήτου θαλάμοιο,
 οἴκτρ' ολοφυρομένη, πῶδ' δὲ δ'μοῖα μινύριζον
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσσαν νέαι ἢ ἐπαλαιαί,
 τῆς ἀδινὸν γούωσα, μετιῦδα πικρὰ λήπεια.

Κλυτε φίλοι, πῶδ' γὰρ μοι ολύμπιοι ἀλγέ' ἔδωκαν
 ἐκπασέων, ὅσαι μοι ὁμοῦ τράφερ' ἦδ' ἐγένοντο,
 ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα
 παντοίης ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν δαναοῖσιν,
 ἐθλὸν, τοῦ κλέθ' εὐρὺ καθ' ἑλλάδα καὶ μέσσην ἄργος,
 νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν
 ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὀρμηθέντ' ἄκουσα,
 χέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς πῶρ ἐνὶ φρεσὶ θέατε ἐκείνη
 ἐκλεχέων μ' ἀναγείρει ἐπιστάμοναι σάφα θυμῷ,
 ὅππότε' ἐκείνθ' ἔβη κοίλῳ ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
 τῷ κε μαλ' ἤκερ ἔμεινε καὶ ἐσσύμενός πῶρ ὁδοῖο,
 ἢ κε με τεθνηκῶεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπερ,
 ἀλλὰ τίς ὀτρυνὸς δολίῳ καλῶσει; γέρονσα
 δ' μὲν ἐμὸν ὅρ μοι ἔδωκε πατὴρ ἐπὶ δεῦρο κούσῃ,
 καὶ μοι κῆπον ἔχει πολυδιδέσσορον, ὅφρα τάχιστα
 λάρτη τάδε πάντα παρζέομενθ' κατὰ λ' ἔξῃ,
 εἰδὴ που πινὰ κείνθ' ἐνὶ φρεσὶ μήτηρ ὑφῆνας,
 ἐξελθὼν λαοῖσιν ὁδύρεται, οἱ μεμάασιν
 ὅρ καὶ δούσῃθ' φθίσαι γόνον ἀντιθέοιο.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὴς εὐρύκλεια,
 νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ' με κατὰ κτανε νηλεῖ χαλκῷ,
 ἢ ἔα ἐρ' μεγάρῳ, μῦθον δέ τι οὐκ ἐπικεύσω.

ἦδ' ἐγὼ τάδε πάντα, πόρον δέ οἱ ὅσ' ἐκέλευσε.
 σίτορ καὶ μέθυ ἠδὲ, ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαρ ὀρκον,
 μὴ πρὶν σοὶ ἔρπειν, πρὶν δωδεκάτηρ τε γενέσθαι
 ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμῆν τ' ἀκούσαι.
 ὥς ἄρ' μὴ κλαίουσα κατὰ χροῶν καλὸν ἰπῆης.
 ἀλλ' ὕδρῳα μένη καθαρὰ χροῖ εἴμαθ' ἐλοῦσα,
 εἰς ὑπὲρ ὧν ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 εὐχεῖ ἀθῆναίη κούρῃ διὸς αἰγιόχοιο.
 ἦ γὰρ κέρ μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σώσει.
 μὴ δὲ γέροντα καὶ κου κεκνημένον, οὐ γὰρ οἶω
 πᾶν γυθιοῖς μακάρεσι γονίῳ ἀρκεῖσι δαῖτα
 ἔχθεσθ', ἀλλ' ἐπὶ ποῦτις ἐπέσσεται ὅς κερ' ἔχῃσι
 δώμαθ' ὑψιφρέα, καὶ ἀπόπροθι πίνοντας ἀγρούς.

ὣς φάτο, τῆς δ' εὐνῆσε γόον, χέθε δ' ὅσσε γόοιο.
 ἦ δ' ὕδρῳα μένη, καθαρὰ χροῖ εἴμαθ' ἐλοῦσα,
 εἰς ὑπὲρ ὧν ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 ἔρ δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέω, ἥρᾶτο δ' ἀθήνη.
 κλυθί μοι αἰγιόχοιο διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
 εἰποτέ τοι πολὺν κτις ἐνὶ μεγάροισιν ὀδυσσεύς,
 ἦ βοός, ἦ οἷ' ἔκατὰ πίνονα μηρί' ἔκλε.
 τῇ νῦν μοι μνησάμεναι καὶ μοι φιλοῦναι σάωσον.
 μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπὲρ λυορέοντας.

ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἐκλυερ ἀρῆς.
 μνηστῆρες δ' ὁμάδῃσιν ἀνὰ μέγαρον σκίοοντα.
 ὧδε δέ τις εἶπεσθε, νῆωρ ὑπὲρ λυορέοντων.
 ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι, πολυμνήσῃ βασίλειᾳ
 ἀρτύνει, οὐδέ τι οἷδερ ὅ οἱ φόν' ἔνι τέτυκται.
 ὥς ἄρα τις εἶπεσθε, τά δ' οὐκ ἴσαρ ὥς ἐτέτυκτο.
 τοῖσιν δ' ἀντίνο' ἄγορήσατο καὶ μετέειπε.
 δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπὲρ φιάλους ἀλέαδ' ἔειπε
 πάντας ὁμῶς, μή πως τις ἐπαπείλῃσι καὶ εἴσω.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀνασάντες πλέωμιν
 μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιρ ἐνὶ φρεσὶν ἤραρερ ἡμῖν.
 ὥς εἰπὼν, ἐκρήνατ' εἴκοσι φῶτας ἀρίστους.
 βάρ δ' ἔναι ἐπὶ νῆα θοῶν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 νῆα μὲν ἄρ' ἀμπερωτορ ἄλός βένθη δὲ ἔρυσσαρ,
 ἐρ δ' ἰσὺρ τ' ἐτίθεντο, καὶ ἰσία νηὶ μελαίνῃ.
 ἤρτύναντο δ' ἔρετ' ἀνὰ τροποῖς ἐρ δερματῖνοισι,
 πάντα κατὰ μοῖραν, ἀνάθ' ἰσία λευκ' ἐπέτασσε.
 τεύχεα δὲ σφίρ' ἐνεικαρ' ὑπέρθυμοι θδράποντες.
 ὑψοῦ δ' ἐννοτίῳ τήρ γ' ὤρμισσε, ἐρ δ' ἔβαν αὐτοῖ,
 ἐνθάδε δόρυ πορ' ἔλοντο, μένορ δ' ἐπὶ ἔσσω δρυὸρ ἐλθεῖν.
 ἦ δ' ὑπὸ ρωϊῷ αὐθι πδρίφρωρ πλυελόπεια
 κείτ' ἄρ' ἄσιτος ἄπαστος ἐδῆτύθη, ἠδὲ ποτῆτ' ἔ
 ὀρμαίνουσ', εἰ οἱ θάνατορ φύγοι ὑὸς ἀμύμων.
 ἦ ὃ γ' ὑπὸ μνηστῆρσιρ ὑπὸ ρφιάλοισι δαμείη.
 ὅσσα δὲ μδρμήριξε λέωρ ἀνδρῶν ἐν ὀμίλῳ
 δείσας, ὅπ' πότε μιν δόλιόρ πδρ κύκλωρ ἄγωσι,
 τόσσα μιν ὀρμαίνονσαρ ἐπέλλαβε νήδυμος ὑπν' ἔ.
 εὔδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λυθερ δὲ οἱ ἄψα πάντα.
 ἐνθ' αὐτ', ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
 εἰδωλορ ποίησε, δέμας δ' ἠέκτο γυναικί.
 ἰφθίμη κούρῃ μεγάλῃτορ ἔκταρ ἰκαρῖοιο.
 τήρ εὐμηλ' ἔ' ὅπνε φδρῆς ἐνὶ οἰκίᾳ ναίωρ.
 πέμπε δὲ μιν πρὸς δῶματ' ὀδυσσηῖθ' ἑίοιο,
 εἰ πως πλυελόπειαν ὀδυρομένῳ γούωσαρ
 παύσει ἐκ λυθυμοῖο, γούοιο τε δακρυόεντ' ἔ.
 ἐς θάλαμωρ δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντ' ἔ.
 σῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπερ.
 εὔδεις πλυελόπεια φίλωρ τετιμμένητορ,
 οὐ μὲν σ' οὐδ' ἐῷσι θεοὶ ῥεῖα ζῶντες
 κλαίειρ, οὐδ' ἀκράχιστα. ἔπει ῥ' ἐπινόσιμός ὄψε

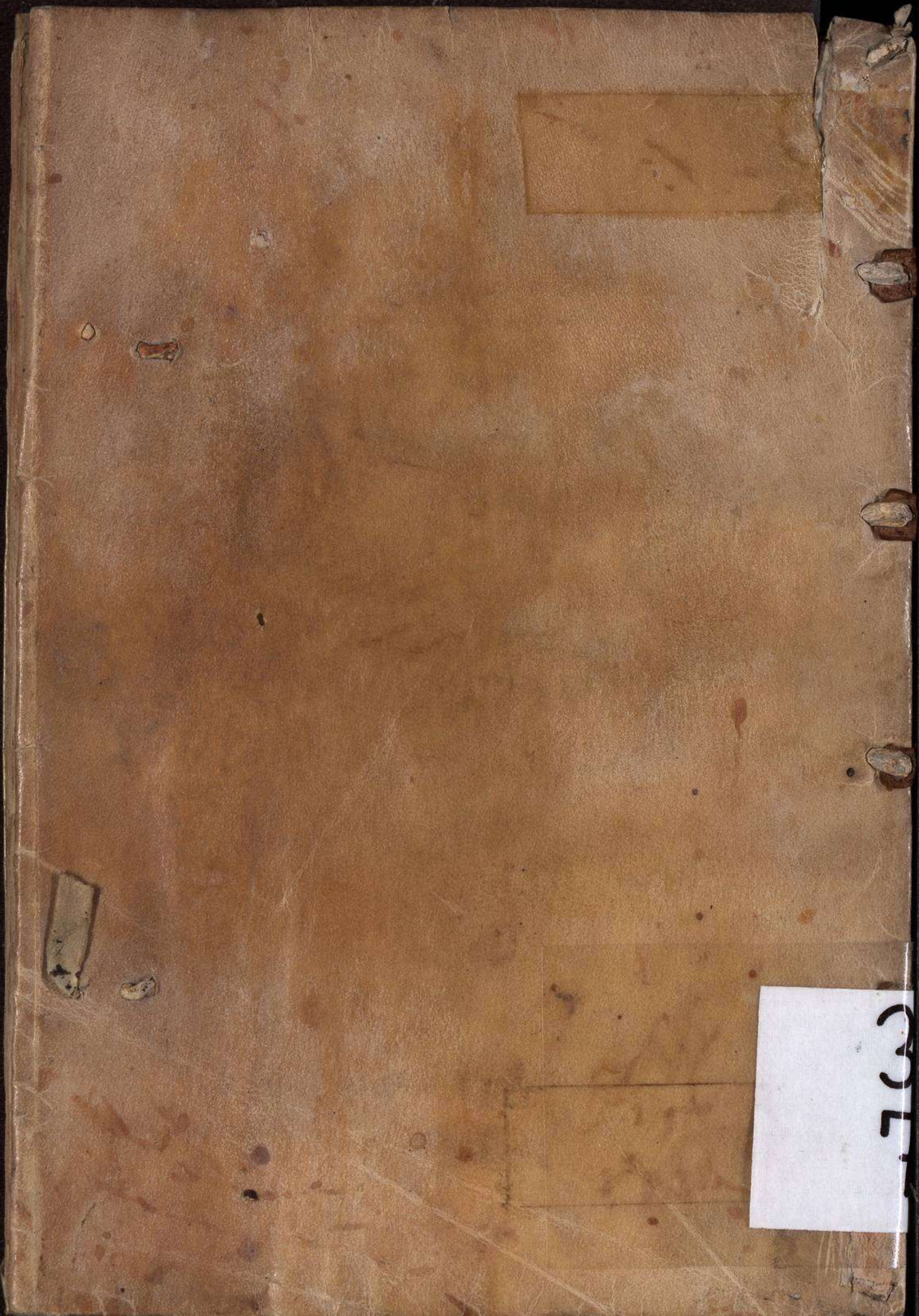
σὺς παῖς, οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτῆμενός ἔστι.
 Τίω δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πῶρ' ἄφρων πινελόπεια,
 ἥδ' ἄλ' κινώσσοσ' ἐν ὀνειρέησι πύλῃσι,
 τίπτε κασιγνήτη δαῖρ' ἤλυθες οὐτι πάρος γε
 πῶλε' ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπὸ πρὸς οὐδὲ δώματα ναίεις,
 καὶ μεκέλεαι πάνσαδαι οἷζ' ὕψ' ἤδ' ὀδυάων
 πολλέων, αἳ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐδλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 παντοίης ἀρετῇσι κακῶς μένον, ἐν δαναοῖσιν
 ἐδλὸν, τοῦ κλέος' εὐρὺ καθ' ἐλλάδα καὶ μέσσην ἄρτος,
 νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλῃς ἐπὶ νηὸς
 νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδώς, οὔτ' ἀγοράων.
 τοῦ δ' ἔγωγε καὶ μάλλον ὀδύρομαι, ἢ πρὸς ἐκείνου,
 τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ λείδω μή τι πάθῃσιν,
 ἢ ὅγε τῇ ἐνὶ δῆμῳ ἴν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ,
 δυσμένεες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται
 ἱέμενοι κτείνειν, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.
 Τίω δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδωλὸν ἀμαυρόν
 θάρσει, μὴ δέ τι πάγχυ φρεσὶ δέιδιθι λίϊν,
 τοίη γὰρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἔρχεται, ἦρ τε καὶ ἄλλοι
 ἄνδρες ἠρήσαντο παρεσάμεναι, διώαται γὰρ
 παλλὰς ἀθιωαῖη, σέδ' ὀδυρομένῳ ἐλεχίρει.
 ἢ νῦν με προσέειπε τεῖρ τάδε μυθήσασθαι.
 Τίω δ' αὖτε προσέειπε πῶρ' ἄφρων πινελόπεια.
 εἰ μὲν δὲ θεὸς ἐσσι θεοῖό τε ἐκλυες αὐδῆς,
 εἰδ' ἄγε μοι καὶ κείνον οἷζ' ὕψ' ἡγάλεξορ.
 εἶπου' ἐπὶ ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο
 ἢ ἦδ' ἔθνηκε καὶ εἰρ' αἰῶνα δόμοισι.
 Τίω δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδωλὸν ἀμαυρόν,
 οὐ μὲν τοι κείνῳ γε διωεκέως ἀγορεύσω,
 ζῶει ὅγ' ἢ τέθνηκε, κακὸν δ' ἀνερμάλια βάζειν.

Ο Μ Η Ρ Ο Υ

ὡς εἰπὼρ σάθμοιο παρὰ κληίδα λιάδῃ
 ἐς πνοιᾶς ἀνέμων, ἥ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσε
 κούρη ἱμαρίοιο, φίλον δὲ οἱ ἦτορ ἰάνθη.
 ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.
 μνηστῆρες δ' ἀναβάντες, ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 τηλεμάχῳ φόνον ἀπὺ ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες,
 ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἅλϊ πετρήεσσα,
 μεσσηγὺς ἰθάκης τε σάμοιό τε πειπαλοῖσσις,
 ἀσδρίς οὐ μεγάλη, λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ.
 ἀμφίδυμοι, τῇ τέρ γε μένον λοχόωντες ἀχαιοί.

Τ Ε Λ Ο Σ.

702
C

